Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 8 (20) grudnia, — św. Potapia pr.
W niedzielę, 9 (21) grudnia, — Zacz. św. Anny
W poniedziałek, 10 (22) grudnia, — św. Miny i Yrmogena.

Słońce wsch. o godz. 8 min. 8; zach. o godz. 3 min. 46.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 6 (18) Grudnia 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	743.6	— 0.3	79	zachodni.
1	745.9	+ 1.2	90	zachodni.
9	742.9	+ 0.5	98	poł.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 8 (20) grudnia, — św. Teofila męcz.
W niedzielę, 9 (21) grudnia, — św. Tomasza ap.
W poniedziałek, 10 (22) grudnia, — św. Zenona i Flawiana.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 9.

* Wczoraj, 6 (18) grudnia, w uroczystość św. Mikołaja Cudotwórcy i w dniu Imienin Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt: Mikołaja Aleksandrowicza, Mikołaja Konstantynowicza i Mikołaja Michałowicza, odprawione zostało przez najprzewielebniejszego Joannicjusza, arcybiskupa warszawskiego i nowogeorgjewskiego, w katedrze prawosławnej warszawskiej, o godzinie 11-ej z rana, nabożeństwo solenne z modłami, w obecności wyższych władz wojskowych i cywilnych. O godzinie $9\frac{1}{2}$ z rana, nabożeństwa solenne odprawione zostały w świątyniach wszelkich innych wyznań.

Wieczorem miasto było uiluminowane.

* Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazać raczył: z powodu zgonu Jej Królewskiej Mości Królowej Elżbiety, wdowy po Królu Fryderyku Wilhelmie IV, przywdziać przy Dworze Najwyższym żałobę na dwadzieścia cztery dni z zwykłemi poddziałami, począwszy od 3 grudnia.

—

* W niedzielę, 2 grudnia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować jenerał-lejtnantów: członków Komitetu ranionych *Babkina* i *Odincowa*, doradczego członka Komitetu Artylerji *Fadiejewa*, członka Wojskowo-Naukowego Komitetu Sztabu Głównego *Bogdanowicza*, naczelnika 37 dywizji piechoty *Czengerego*, inspektora fabryk broni i ładunków *Standerschelda*, stałego członka Komitetu Artylerji i profesora Michałowskiej Akademji i szkoły Artylerji *Majewskiego;* jenerał-majorów: profesora i członka konferencji Michałowskiej Akademji Artylerji *Egerströma*, naczelnika Sztabu Finlandzkiego okręgu wojskowego *Hagenmeistra*, naczelnika Petersburgskiej fabryki ładunków *Pietruszewskiego*, doradczego członka oddziału broni Komitetu Artylerji barona *von Huhna*, naczelnika Pyrotechnicznej szkoły artylerji *von Hagena*, inspektora klas Akademji i szkoły Artylerji *Demianeńkowa* i dowódcę brygady artylerji konnej gwardji *Brewerna*.

—

* W niedzielę, 2 grudnia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować: siemipełatyńskiego gubernatora wojennego, jenerał-majora *Połtorackiego*; gubernialnych marszałków szlachty: moskiewskiego—radcę tajnego księcia *Meszczerskiego* i kurlandzkiego—hrabiego *Kaiserlinga*; deputację szlachty jekaterinosławskiej, która asystowała przy uroczystem odsłonięciu pomnika dla Cesarzowej Katarzyny II, składającą się: z gubernialnego marszałka szlachty, dymisjonowanego jenerał-majora *Strukowa*, powiatowych marszałków szlachty: jekaterynosławskiego—pułkownika Jeneralnego Sztabu *Christoforowa*, nowomoskiewskiego—radcy dworu *Mizko*, pawłogrodzkiego—radcy stanu *Piśmiennego*, sławianoserbskiego—asesora kolegjalnego *Gładkiego* i rostowskiego nad Donem—radcy kolegjalnego *Kriwoszeina;* deputację ziemstwa Jekaterinosławskiego składającą się: z prezesa Gubernialnego Urzędu Ziemskiego *Janczenki*, deputatów *Saweljewa* i *Pola* i deputata m. Niższego Nowogrodu, prezydenta miasta radcę kolegjalnego *Gubina*.

—

* W poniedziałek, 3 grudnia, ambasador francuzki, jenerał *Le Flo*, powróciwszy na swe stanowisko, miał zaszczyt być przyjętym na posłuchaniu przez Najjaśniejszego Pana.

—

* W niedzielę, 2 grudnia, były Poseł grecki, p. *Buduris*, miał zaszczyt pożegnać Najjaśniejszą Panię.

Tegoż dnia, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej p. *Marshall-Jewell* miał zaszczyt przedstawić się Najjaśniejszej Pani.

Następnie miały zaszczyt być przedstawionemi Jej Cesarskiej Mości małżonka Posła amerykańskiego pani *Jewell* i córki ich: miss *Jewell* i miss *Florance-Jewell*.

—

* Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajówna raczyła powrócić do St.-Petersburga z zagranicy, 2 grudnia o godzinie 7 wieczorem.

—

Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy, 4 grudnia, o godzinie 9 z rana, raczył wyjechać z St. Petersburga do Berlina.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najwyżej udzielone zostało upoważnienie, 28 listopada 1873 roku, jeneralnemu konsulowi w Neapolu, rzeczywistemu radcy stanu *Dendrino* — do przyjęcia i noszenia orderu włoskiego Korony wielkiego oficerskiego krzyża.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, 1 grudnia r. b., przyjęty został do służby, dymisjonowany sztabs-kapitan 108 Saratowskiego pułku piechoty *Dubelt* — do 40 Kolywańskiego pułku piechoty; przetranzlokowany został, sztabs-kapitan Warszawskiego dywizjonu Żandarmerji *Leśniewski* — do składu policji Warszawskiej, z zaliczeniem do kawalerji armji i z przemianowaniem na sztabs-rotmistrza.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Zagranicznych, 2 grudnia otrzymał urlop, jeneralny konsul na wyspie Korfu, rzeczywisty radca stanu *Karcow* — do Rosji, na 29 dni.

—

* *Departament Telegrafów.* Pomiędzy wyspą Jamajką a miastem Colon-Aspinwall, leżącem na północnym brzegu międzymorza Panama, położona została lina podwodna. Opłata za przesłanie depeszy z 10 wyrazów z Londynu lub Brest do m. Aspinwall oznaczona została 116 fr. 10 cent. (29 rub. 3 kop.), z dodaniem po 11 fr. 15 cent. (2 rub. 79 kop.) za każdy następny po 10 wyraz. W taki sposób cała opłata za depeszę z 10 słów adresowaną do m. Aspinwald z jednej ze stacji Rosji Europejskiej wyniesie 32 rub. 3 kop.

* *W rozkazie do wojsk Warszawskiego okręgu wojskowego, 3 grudnia 1873 roku, jest zamieszczone:* Naczelnikowi 1 brygady strzelców, jenerał-majorowi *Dochturowowi*, który powrócił z 28-dniowego urlopu, polecam objąć swe obowiązki.

Naczelnikowi 10 dywizji piechoty, jenerał-lejtnantowi *Glebowowi*, który powrócił z 28-dniowego urlopu, polecam objąć swe obowiązki.

Podpisano: Głównodowodzący,
Jenerał-Feldmarszałek *hrabia Berg.*

Wykaz biegu naturalnej ospy w Cesarstwie, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 23 listopada do 2 grudnia 1873 roku.

	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W Moskwie pozostało 50; od 19 do 26 listopada	13	6	1	56
W gubernji Kaliszskiej:				
w powiecie Turekskim od 1 października do 1 listopada.	37	9	13	15
W gubernji Petrokowskiej:				
w powiecie Petrokowskim od 27 października do 7 listopada . . .	11	2	5	4
W gubernji Suwałkskiej: w powiatach:				
w Suwałkskim pozostało 2; od 21 października do 5 listopada . .	2	2	—	2
Augustowskim pozostało 6; od 21 października do 5 listopada . .	5	3	—	8
Kalwaryjskim od 21 października do 5 listopada	4	—	—	4

(*Gon. Urzęd.*).

* Często spostrzegać się daje, że zostający w prywatnych zakładach fabrycznych i przemysłowych tutejszego kraju, przewodniczący, nadzorcy, a nawet rzemieślnicy, niewłaściwie przyswajają sobie takie nazwy i tytuły (jak np. dyrektor, inspektor, prezes i t. p. powtarzane i w pismach perjodycznych), które używać mogą jedynie osoby, zostające w służbie rządowej, lub też posiadające prawo używania takowych, na mocy ustaw przez Rząd zatwierdzonych.

Na zasadzie otrzymanego od JW. Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika polecenia, podaje się do powszechnej wiadomości, że takie przyswajanie przez osoby prywatne nienależnych im tytułów, stanowiące przekroczenie egzystujących postanowień, jak najsurowiej, pod zagrożeniem kary według prawa, wzbronionem zostaje. (*Gaz. Polic.*)

* *Goniec Urzędowy* w Nr. 285 pisze:

Wszystkim wiadome są przyczyny które wywołały *wyprawę do Chiwy.* Ciągłe rabunki, pobieranie podatków od podwładnych nam kirgizów, podżeganie ich do buntu, chwytanie i obracanie na niewolników naszych poddanych, już w ciągu wielu lat wywoływały przedsięwzięcie stanowczych środków przeciwko temu Chaństwu, ale Rząd nasz ciągle nie tracił nadziei dojścia do stosunków regularniejszych z temi niespokojnemi sąsiadami drogą pokojową. Nie raz były stawiane przez nas Chanowi umiarkowane wymagania, ale albo pozostawały bez odpowiedzi, albo wywoływały z jego strony odmowy zarozumiałe. Po niepowodzeniu wszystkich tych usiłowań, wyprawa została postanowiona. Celem jej było, najprzód, ukaranie Chana za przeszłość, a powtóre, ustanowienie takiego porządku rzeczy, który zabezpieczyłby naszych poddanych od napadów i rabunków chiwińczyków i turkomanów i uczynił by możliwem rozwinięcie pokojowych i handlowych stosunków. Trudność tego zadania najbardziej stanowiło to, że zasadnicze podstawy wszystkich posiadłości środkowo-azjatyckich tak są chwiejne i nietrwałe, że przy zadaniu ciosu karzącego, samo istnienie Chiwy, jako oddzielnej posiadłości, mogło ustać, a tymczasem podobny rezultat wcale nie odpowiadał widokom naszego Rządu, który dotychczas robił stałe usiłowania dla podtrzymania i utrwalenia samoistnego istnienia innych sąsiednich z nami posiadłości środkowo-azjatyckich—Buchary i Kokanu.

Po zajęciu Chiwy i po obznajmieniu się z jej wewnętrznem życiem, okazało się, że nawet przy szczerem życzeniu Chana i jego doradców utrzymywania z nami dobrych stosunków, nie był w stanie tego zrobić, ponieważ jego wpływ na koczujących i półkoczujących turkomanów okazuje się tylko czasowym, często staje się zupełnie żadnym, a nieraz i on sam z swymi osiadłymi poddanymi podlega wpływowi tych rozbójników stepowych. W taki sposób, po oddaleniu się naszego oddziału, nieuniknienie wznowiłyby się poprzednie napady i rozboje, które wywołałyby nową wyprawę karzącą i natenczas żadne usiłowania nie zdołałyby już zachować samoistności Chiwy. Należało przedsięwziąć środki dla zapobieżenia takiej niepożądanej ewentualności, połączonej z wielkiemi ofiarami i z ważnem zboczeniem od naszego programatu średnio-azjatyckiego.

Okazało się niezbędnem zbudowanie twierdzy z dostatecznie silną załogą, która zabezpieczała by nasze granice od wkraczeń rozbójniczych, stanowiła by zasłonę dla naszych i chiwijskich karawan, a zarazem mogła by poprzeć Chana, w razie niebezpieczeństwa ze strony turkomanów. Najlepszem miejscem na podobną twierdzę mogło by być południowe wybrzeże morza Aralskiego, zapewniające komunikację wodną z dolnemi częściami Syr-Darji. Na nieszczęście wybrzeże to otoczone ciągłem bagnem, nie przedstawia ani jednego punktu możliwego na postój. Przypadło zbudować taką twierdzę nad prawym brzegiem Amu Darji; przytem trzeba było zapewnić i środki komunikacji twierdzy i jej załogi z okręgiem Turkiestańskim. Nie mówiąc już o trudnościach żeglugi w dolnych częściach Amu-Darji, w zimowej porze żegluga ta całkiem ustaje, i natenczas jedyną drogą pozostaje step. Okazało się niezbędnem przyłączyć do naszych posiadłości bezwodny step pomiędzy fortecą a okręgiem Turkiestańskim. Gdyby mogła być wynaleziona jaka inna rękojmia dla naszego zabezpieczenia na przyszłość, to niezawodnie przełożono by takowę.

Jakkolwiek jest bezowocnym i uciążliwym podobny nabytek gruntowy, takowy okazał się nieuniknionym, ponieważ sam Chan Chiwy uznał i oświadczył, że będzie w możności wykonania względem nas swych zobowiązań tylko przy niezbędnym warunku znajdowania się w bliskości naszej twierdzy i oddziału wojsk. Życzenia jego sięgały nawet dalej i usilnie starał się o pozostawienie wojsk ruskich i na przyszłość w samej Chiwie. Przy tem, jak wyżej było wzmiankowane, podobny wynik był jedynym środkiem i dla zabezpieczenia naszych granic i handlu, i dla uniknięcia w przyszłości nowej wielkiej wyprawy i połączonego z nią zupełnego zniesienia Chaństwa chiwińskiego, co całkiem było by sprzecznem z naszemi politycznemi zasadami i planami w Azji Srodkowej.

Dla określenia zobowiązań Chiwy i przyszłych jej z nami stosunków, został zawarty traktat pomiędzy jenerał-adjutantem von Kaufmanem a Chanem Chiwy. Dla całkowitego i jasnego zrozumienia znaczenia i ducha tego aktu, niezbędnym jest podział jego artykułów, według ich właściwości, na dwie kategorje. Do pierwszej powinny być zaliczone te wszystkie artykuły, które trwale i jasno określają stosunki i zobowiązania Chiwy względem Rosji i które nie powinny ulegać najmniejszej zmianie w przyszłości. Do drugiej zaś kategorji należy zaliczyć artykuły, które były wywołane tylko przez czasowe potrzeby, które mają służyć jedynie do utrwalenia stałych i niezmiennych stosunków, i mogą być łagodzone, zmieniane, a nawet całkiem uchylane przez naszą główną zwierzchność miejscową, w miarę tego, jak ich utrzymanie w swej mocy będzie okazywało się niepotrzebnem lub niekoniecznem.

Właściwem zdaje się będzie roztrząsnąć po kolei wszystkie artykuły tego traktatu, i rozebrać tak ich znaczenie jak i względy, przez które każdy z nich był wywołany.

Artykuł 1-y ma swą podstawę, niezależnie od jego moralnego znaczenia po wszystkich nieprzyjaznych działaniach Chana, w tym względzie, żeby, stosownie do stałych naszych usiłowań, uprzedzić kłótnie i starcia pomiędzy władcami środkowo-azjatyckimi, które miały by koniecznem następstwem wzajemne ich osłabienie, rozruchy i bezrząd.

Zawarte w artykułach 2-m i 3-m określenie granic, natchnione było, przez życzenie mienia możności okiełznania w każdym czasie rabusiowskich przedsięwzięć turkomanów chiwijskich i zapewnienie komunikacji lądowej i wodnej dla naszych oddziałów i karawan.

Wymówione w artykule 4-m ustąpienie Bucharze części prawego brzegu Amu-Darji i południowej części przestrzeni stepowej pomiędzy tą rzeką a okręgiem Turkiestańskim, wprowadzone zostało w wykonanie w tym celu, aby drogi karawanowe prowadzące z posiadłości bucharskich do ruskich, mogły znajdować się pod władzą Emira Buchary i pod jego dozorem i odpowiedzialnością.

Ograniczenia żeglugi na Amu-Darji, zawierające się w artykule 5-m, konieczne są dopóty, dopóki koczownicy chiwijscy i bucharscy nie wyrzekną się swych rozbójniczych przedsięwzięć i nie będą już korzystali z żeglugi po rzece dla ich urzeczywistnienia.

Artykuły 6 — 15-go określają przepisy dla handlu, oparte na wzajemności i równouprawnieniu.

Doświadczenie przeszłości wykazało konieczność sporządzenia art. 16-go, ponieważ Chiwa była gotowem schronieniem dla wszystkich przestępców kryminalnych, uciekających z naszych granic.

Artykuł 17 kładzie koniec niewolnictwu i handlowi niewolnikami w Chiwie.

Nakoniec artykuł 18-y określa rozmiar, termina i sposoby wypłaty kontrybucji wojennej, przyczem, rozumie się, miano na widoku nie tyle zwrot dokonanych przez nas rozchodów, ile wymierzenie na Chiwę dotkliwej kary.

W taki sposób, gdyby udało się z czasem poskromić turkomanów, przyzwyczaić ich do pokojowego sposobu życia i utrwalić nad nimi władzę Chana, byłoby rozstrzygnięte trudne zadanie, zabezpieczenia naszych poddanych, rozwinięcia handlu i jednocześnie zachowania pożądanej dla nas samoistności Chiwy.

WARUNKI POKOJU ROSJI Z CHIWĄ,

zaproponowane przez dowodzącego wojskami działającemi przeciwko Chiwie, jenerał-adjutanta von Kaufmana 1-go, a przyjęte przez Chana Chiwy Seid-Muchamed-Rachim-Bogadur-Chana.

1. Seid-Muchamed-Rachim-Bogadur-Chan uznaje się za pokornego sługę Cesarza Wszech Rosij. Zrzeka się wszelkich bezpośrednich stosunków z sąsiedniemi władcami i chanami, i zawierania z nimi jakichkolwiek bądź handlowych i innych traktatów, i bez wiadomości i upoważnienia wyższej władzy ruskiej w Azji Środkowej nie przedsiębierze żadnych działań wojennych przeciwko nim.

2. Granicę pomiędzy ziemiami ruskiemi a chiwijskiemi stanowi Amu-Darja od Kukertli w dół rzeki, do odłączenia się od niej najbardziej zachodniej łachy Amu-Darji, a od tego miejsca wzdłuż tej łachy do jej ujścia do morza Aralskiego; dalej granica idzie brzegiem morza, przez przylądek Urgu, a ztamtąd wzdłuż podnóża południowego Czinka Ust'-Urta, wzdłuż tak zwanego starego koryta rz. Amu.

3. Cały prawy brzeg Amu-Darji i leżące przy nich ziemie, które dotąd uważane były za chiwijskie, przechodzą od Chana w posiadanie Rosji ze wszystkiemi zamieszkałemi tam i koczującemi ludami. Kawałki gruntów na prawym brzegu, stanowiące obecnie własność Chana i nadane przezeń do użytkowania dostojnikom chaństwa, przechodzą zarazem na własność Rządu ruskiego, bez wszelkich pretensij ze strony poprzednich posiadaczy. Chanowi pozostawia się wynagrodzenie ich strat gruntami na lewym brzegu.

4. W razie jeżeli z Najwyższej woli Najjaśniejszego Pana część tego prawego brzegu będzie oddana w posiadanie Emira Buchary, to Chan Chiwy uzna tego ostatniego za prawego władcę tej części poprzednich swych posiadłości i zrzeka się wszelkich zamiarów przywrócenia tam swej władzy.

5. Ruskim parowym i ruskim innym statkom, tak rządowym, jak i prywatnym, nadaje się wolna i wyłączna żegluga po Amu-Darji. Z tego prawa mogą korzystać statki chiwijskie i bucharskie nie inaczej, jak za udzielnem upoważnieniem wyższej władzy ruskiej w Azji Środkowej.

6. W miejscach na lewym brzegu, gdzie okaże się koniecznem i dogodnem, rosjanie mają prawo urządzać swe przystanie. Rząd Chana odpowiada za bezpieczeństwo i nietykalność tych przystani. Zatwierdzenie miejsc wybranych na przystanie zależy od wyższej władzy ruskiej w Azji Środkowej.

7. Niezależnie od tych przystani nadaje się rosjanom prawo posiadania na lewym brzegu Amu-Darji swych faktorij, dla składania i przechowywania swych towarów. Pod te faktorje, w tych mianowicie miejscach, gdzie będzie wskazane przez wyższą władzę ruską w Azji Środkowej, Rząd Chana obowiązuje się wydzielić wolne od ludności grunta w dostatecznej ilości na przystanie i do budowy magazynów, lokalów dla oficjalistów faktorij i mających interesa z faktorją, lokalów na kantory kupieckie i na urządzenie folwarków gospodarczych. Faktorje te, ze wszystkimi zamieszkałymi w nich ludźmi i złożonemi w nich towarami, znajdują się pod bezpośrednią opiekę Rządu Chana, który to Rząd odpowiada za ich nietykalność i bezpieczeństwo.

8. Wszystkie w ogóle miasta i wsie Chaństwa Chiwijskiego odtąd otwarte są dla handlu ruskiego. Kupcy ruscy i karawanny ruskie mogą swobodnie jeździć po całem Chaństwie i korzystają z szczególnej opieki władz miejscowych. Za bezpieczeństwo karawan i składów odpowiada Rząd Chana.

9. Kupcy ruscy handlujący w Chaństwie uwalniają się od opłaty ziakietu i wszelkiego rodzaju powinności handlowych, tak samo jak kupcy chiwińscy nie płacą od dawnych czasów ziakietu, ani po drodze przez Kazalińsk, ani w Orenburgu, ani w przystaniach morza Kaspijskiego.

10. Kupcom ruskim nadaje się prawo przewozu swych towarów bez opłaty cła przez posiadłości chiwijskie do wszystkich ziem sąsiednich (handel tranzytowy bez cła).

11. Kupcom ruskim nadaje się prawo, jeżeli tego zapragną, posiadania w m. Chiwie i w innych miastach Chaństwa swych ajentów (karawan-baszów), dla porozumiewania się z miejscowemi władzami i dla czuwania nad regularnym biegiem interesów handlowych.

12. Poddanym ruskim nadaje się prawo posiadania w Chaństwie nieruchomych majątków. Takowe obkładają się podatkiem gruntowym, po porozumieniu z wyższą władzą ruską w Azji Środkowej.

13. Zobowiązania handlowe pomiędzy rosjanami a chiwijczykami powinny być wykonywane święcie i niewzruszenie, tak z jednej, jak i z drugiej strony.

14. Co do skarg i pretensij poddanych ruskich do chiwijczyków, Rząd Chana obowiązuje się bezzwłocznie wyprowadzić śledztwo, a jeżeli takowe okażą się uzasadnionemi, natychmiast je zaspokoić. W razie roztrząsania pretensij ze strony poddanych ruskich i chiwijczyków, pierwszeństwo przy wypłacie długów nadaje się rosjanom przed chiwijczykami.

15. Skargi i pretensje chiwijczyków do ruskich poddanych, nawet w razie, jeżeli ci ostatni znajdują się w granicach Chaństwa, odstępują się najbliższej zwierzchności ruskiej do rozpoznania i zaspokojenia.

16. Rząd Chana w żadnym razie nie przyjmuje do siebie różnych wychodźców z Rosji, stawiających się bez pozwolenia do tego od władzy ruskiej, do jakiejkolwiek należeliby narodowości. Gdyby tacy przestępcy, ruscy poddani, ukrywali się przed dochodzeniem prawnem w granicach Chaństwa, Rząd Chana obowiązuje się ująć takowych i odstawić do najbliższej ruskiej zwierzchności.

17. Oznajmienie Seid-Muchamed-Rachim-Bogadur-Chana, ogłoszone 12 czerwca r. b., o wyswobodzeniu wszystkich niewolników w Chaństwie i zniesieniu na wieczne czasy niewolnictwa i handlu ludźmi, pozostaje w całkowitej mocy. Rząd Chana obowiązuje się za pomocą wszelkich zawisłych od niego środków czuwać nad ścisłem i sumiennem wykonaniem w tej sprawie.

18, Na Chaństwo Chiwijskie nakłada się kara w ilości 2,200,000 rubli, na pokrycie rozchodów skarbu ruskiego na prowadzenie ostatniej wojny, wywołanej przez sam Rząd Chana i ludność chiwijską.

Ponieważ Rząd Chana z powodu niedostateczności pieniędzy w kraju, a szczególniej w rękach Rządu tego ostatniego, nie jest w stanie zapłacić tej sumy w krótkim czasie, przeto, ze względu na tę trudność, nadaje się mu prawo spłacenia tej kary w ratach, i z obliczeniem procentu po 5% rocznie, z zastrzeżeniem, aby w pierwszych dwóch latach do skarbu ruskiego wnoszone było po sto tysięcy rubli, w następnych dwóch latach— po sto dwadzieścia pięć tysięcy rubli, w 1877 i 1878 roku — po sto pięćdziesiąt tysięcy rubli, w następnych dwóch latach — po sto siedmdziesiąt pięć tysięcy rubli, a w 1881 r. to jest za ośm lat, dwieście tysięcy rubli, i nakoniec do czasu ostatecznego spłacenia — nie mniej jak po dwieście tysięcy rubli rocznie.

Termin pierwszej wypłaty wyznacza się 1 grudnia 1873 roku; na rachunek tej raty dozwala się Rządowi Chana pobrać podatek od ludności prawego brzegu za upływający rok, w rozmiarze ustanowionym do tego czasu; pobór ten powinien być ukończony do 1 grudnia, za porozumieniem się poborców Chana z ruskim zwierzchnikiem miejscowym.

Następujące raty powinny być wypłacane corocznie na 1 listopada, aż do czasu ostatecznego spłacenia całej kary z procentami.

Po upływie 19 lat, na 1 listopada 1892 r. po wypłaceniu 200,000 rubli za 1892 r., pozostanie u Rządu Chana jeszcze 70,054 rub., a 1 listopada 1893 r. przypadnie do wypłacenia ostatnie 73,537 rubli.

Rządowi Chana nadaje się prawo wypłacania i więcej niż wyżej oznaczone raty roczne, jeżeli zapragnie zmniejszyć liczbę lat wypłacalnych i procentów przypadających od pozostałego jeszcze długu.

Warunki te z obu stron: z jednej strony—przez jenerał-gubernatora Turkiestańskiego, jenerał-adjutanta von Kaufmana 1-go, z drugiej strony — przez władcę Chiwy, Seid-Muchamed-Rachim-Bogadur-Chana, zostały ustanowione i przyjęte do ścisłego wykonania i stałego stosowania się, w ogrodzie Gandemian (obóz wojsk ruskich pod miastem Chiwą), dnia 12 sierpnia 1873 roku (miesiąc radżaba dzień 1-y 1290 roku).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Włościanka wsi Bartkowice, w gminie Kamieńsk, w powiecie Petrokowskim, Katarzyna Dworzyńska, w początku listopada roku bieżącego, przy kopaniu piasku na gruntach włościańskich znalazła **110 sztuk srebnej starej monety z XVII wieku**, z nich wielkich, wielkości rubla srebnego 31 sztuk, średniej wielkości 17 i mniejszej 62 sztuki. Znalezione monety zostały odesłane do Cesarskiej komisji archeologicznej dla oznaczenia ich wartości i udzielenia włościance Dworzyńskiej wynagrodzenia. (*Dzien. gub. Petrokowski*).

—

* **Ceny targowe bydła, zboża i innych artykułów żywności w m. Suwałkach, od 21 listopada (3 grudnia) do 28 listopada (10 grudnia) 1873 roku.** Za konia od 25 do 70 rub., za wołu od 30 do 55 rub., za krowę od 20 do 50 rub., za cielaka od 3 do 4 rub., za wieprza od 15 do 30 rub., za owcę lub barana od 3 rub. do 3 rub. 50 kop.; za czetwiert: żyta 7 rub. 95 kop., jęczmienia 6 rub. 55 kop., owsa 4 rub. 5 kop., gryki 6 rub., grochu 8 rub. 95 kop., kartofli 2 rub. 45 kop.; za czetwerik: kaszy pszennej 1 rub. 90 kop., jęczmiennej 1 rub. 30 kop., gryczanej grubej 1 rub. 80 kop., drobnej 1 rub. 60 kop.; za pud: mąki pszennej 1-go gatunku 2 rub. 40 kop., 2 go gatunku 2 rub. 20 kop., żytniej 1-go gatunku 1 rub. 20 kop., 2-go gatunku 70 kop.; za funt: chleba pytlowego 3¼ kop., razowego 2 kop., mięsa wołowego 1-go gatunku 7½ kop., 2-go gatunku 7 kop.. (*Dzien. Gub. Suw.*).

—

* Dnia 8 (20) listopada, we wsi Witoszynie, w powiecie Lipnowskim, w skutku nieostrożnego obchodzenia się z ogniem oficjalisty Wojciecha Chojnowskiego wybuchnął **pożar**, w skutku którego spaliły się różne zabudowania gospodarcze, ubezpieczone na 3,840 rub. Ruchomości które się spaliły przy tym pożarze oceniono na 2,000 rub. (*Dziennik gub. Płocki*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W piątek, 30 listopada (12 grudnia), w jednem z audytorjów warszawskiej szkoły junkrów od piechoty, doktór **A. J. Jljiński** miał **drugi odczyt publiczny z higjeny**. Wyłożywszy zasady ogólne zdrowia i zaznajomiwszy swoich słuchaczy z organicznem przetwarzaniem się pokarmów, przy pomocy którego, z jednej strony odzyskuje się materjał utracony przez ciało, z drugiej zaś, niszczy się produkt niepotrzebny dla ciała, jako materjał uboczny procesów chemicznych, odbywających się w organizmie, prelegent przeszedł do warunków podtrzymujących zdrowie człowieka i wyprowadził następujące wnioski:

1) Dla regularnego biegu życia i dla ciągłego utrzymania równowagi, działalność organizmu powinna być stałe przeplatana wytchnieniem. 2) Żywienie ciała powinno być regularne i organa ciała mają być zdrowe; dla osiągnięcia tego warunku, niezbędnem jest starać się z jednej strony o należytą ilość i jakość krwi za pomocą dostarczania jej potrzebnego materjału pożywnego, z drugiej zaś strony, o usuwanie z ciała bez przeszkody produktu niepotrzebnego i nawet szkodliwego. 3) Niezbędnem jest, ażeby krew krążyła bez przeszkody we wszystkich częściach organizmu, albowiem pod tym jedynie warunkiem może ona odżywiać ciało i przyczyniać się do przetwarzania pokarmów. 4) Potrzeba koniecznie oddychać stale, we dnie i w nocy, czystem powietrzem atmosferycznem i starać się strzedz organa oddechu od zepsucia.

Naruszenie tych warunków staje się przyczyną chorób.

Po określeniu znaczenia tych ostatnich, prelegent wspomniał o głównych powodach do zapadania na zdrowiu, któremi są: niedostateczność lub zbyteczność pożywienia, złe przymioty żywności, szkodliwe w niej materje, złe przymioty napoju, złe, zepsute powietrze, brak lub zbyteczność ruchu fizycznego, zbyt wysoka lub nizka temperatura, zakażenie krwi pierwiastkami chorobliwemi i zarażenie jej przez dotknięcie bezpośrednie.

Stosownie do przyczyn i szczególnych warunków, choroby miewają charakter rozmaity. Prelegent dał słuchaczom wyobrażenie o chorobach endemicznych i epidemicznych, tudzież o chorobach ostrych (gorączkowych) i chronicznych (powolnych). Zaznajomiwszy następnie w krótkości słuchaczy z chorobami zaraźliwemi, prelegent przeszedł do chorób i śmiertelności w wojskach, przyczem przytoczył ciekawe dane statystyczne za lata 1868 i 1869 o chorobach i śmiertelności w armji podług okręgów, i w końcu wykazał związek zachodzący pomiędzy chorobami i śmiertelnością a warunkami klimatu, gęstością zaludnienia, niezadowalniającym stanem koszar, brakiem rozwinięcia u żołnierza i niepojmowaniem przez niego prostych warunków higjenicznych, niestosowanie się do których daje powód do licznych chorób z zaziębienia, tudzież gorączkowych, gastrycznych i zwłaszcza piersiowych.

—

* **Zarząd warszawskiego oddziału ruskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami** ma zaszczyt upraszać najuprzejmniej pp. członków rzeczywistych oddziału, ażeby wnieśli na 1 (13) stycznia 1874 roku, do kasy zarządu, należną od nich, na zasadzie § 23 ustawy, składkę na rok 1874, w ilości nie mniej jak trzech rub. sr., przyczem nadmienia się, że bilety dla członków na rok 1874 rozesłane im będą niezwłocznie po uiszczeniu składki.

—

* Dowiadujemy się— pisze *Kurjer Codzienny*—o nastąpionem już zatwierdzeniu **urządzenia nowej stacji towarowej przy kolei żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Bydgoskiej**, obok rogatek Jerozolimskich, ale po za okopem miejskim, do czego zakupiono już przez zarząd kolei około miljona łokci gruntu. Na tej przestrzeni zostaną wybudowane magazyny dla towarów tak przywozowych jak i wywozowych, niemniej magazyny dla Warszawsko-Petersburgskiej kolei, po złączeniu jej z drogą Warszawsko-Wiedeńską za pomocą kolei obwodowej (nowej) i budującego się obecnie mostu stałego na Wiśle wprost cytadeli. Z tego powodu zajdzie potrzeba skasowania ulicy Widok od Żelaznej do przyokopowej drogi, w miejsce której projektowane jest otwarcie nowej ulicy przez posesję p. Handtkiego, łączącej ulicę Twardą z przyokopową drogą. Nadto część okopu miejskiego od teraźniejszej linji tejże kolei Wiedeńskiej do ulicy Siennej skasowaną zostanie, jak również znajdująca się po za tymże okopem fossa, a miejsce jej zastąpi kanał murowany. Całe zaś teritorjum tej nowej stacji, będzie ogrodzone i wcielone do miasta. Tym sposobem wyniknie potrzeba zniesienia istniejących dotąd dróg wiodących przez to miejsce do drogi bitej krakowskiej, a dla dogodności mieszkańców wsi Czyste i przyległych, urządzone zostaną nowe rogatki wprost placu targowego Witkowskiego. Roboty około urządzenia nowej stacji towarowej rozpoczęte już zostaną w początkach roku 1874.

—

* W dniu onegdajszym, w dalszem ciągnieniu 5-ej klasy 121-ej Loterji Klasycznej, z odciągniętych 700 Numerów, znaczniejsze wygrane padły jak następuje: Nr. 7,536 wygrał 5,000 rs., Nra: 224, 1,164 i 12,398 po rs. 1,000; Nra: 2,537, 5,262, 7,629, 15,747, 19,824 i 20,630, po rs. 500; zaś N-ra: 1,194, 3,345, 5,590, 11,887, 17,682, 19,695, 19,703 i 22,386 po rs. 200.

Z INNYCH GUBERNJI.

* W gubernji wiackiej zapadło od 15 czerwca do 15 listopada r. b. 448 uchwał w przedmiocie corocznych składek kopiejkowych **na rzecz Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych**. Liczba włościan, którzy wzięli udział w tych uchwałach, wynosi 455,974. (*Gon. Urzęd.*).

—

* *Dziennik Gubernjalny Samarski* donosi, że do 11 listopada r. b., **przysłano** gubernatorowi samarskiemu 21,609 rs. 45 kop. **z ofiar zebranych dla mieszkańców cierpiących głód**. W tej sumie, kwota 13,479 rs. 57 kop. przysłana została z Finlandji.

—

* W Twerze odbyło się 14 listopada **otwarcie jadalni dla dostarczania pożywienia ubogim**, założonej przez Towarzystwo „składek kopiejkowych".

Jadalnia ta otwarta została w celu dania uboższym mieszkańcom miasta możności dostania zawsze pożywienia dobrego i zdrowego.

Obiady wydawane będą ubogim codziennie, od godziny 12-ej do 2-ej po południu. Ubodzy mogą bądź jadać obiady w jadalni, bądź też brać takowe do domu.

W dniu otwarcia, spożyło tam obiady 65 osób.

(*Goniec Urzędowy*).

—

* **Z Odessy**. Dnia 21 listopada, o godzinie 12-ej w południe, w obecności głównego naczelnika kraju, naczelnika okręgu miejskiego odeskiego, głowy miasta i innych zwierzchników władz oraz wyższych urzędników zarządów wojskowego, cywilnego i sądowego, jak również wielu obywateli i licznie zgromadzonego ludu, odbyło się tu **poświęcenie fontanny urządzonej na placu Katedralnym**. Wodę do tej fontanny przeprowadzono, jak wiadomo, z Dniestru, o 40 wiorst od miasta.

Jak skoro fontanna została odsłonięta i woda zaczęła tryskać na 7 stóp wysokości, muzyka zagrała hymn narodowy i rozległy się w powietrzu okrzyki „hura".

Uroczystości takiej Odesa nie widziała nigdy przedtem. Szpalery wojsk, sztandary i flagi różnokolorowe, duchowieństwo, wyżsi przedstawiciele władz, świetne towarzystwo i tłumy publiczności otaczały zwyczajną na pozór fontannę, z skromnym strumieniem wody. Lecz strumień ten, jak powiada *Odeski Wiestnik*, znamionuje ogromną reformę miasta, źródło świetnej przyszłości i bogactw Odesy.

Przekonano się, że woda dniestrowa jest bardzo smaczna, chłodna i mało różniąca się (co do smaku) od wody z cystern; w zimie woda w Dniestrze bywa w ogólności czyściejsza i lepsza, niż na wiosnę i w lecie.

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji za ostatnie lat pięć 1868—1872 r.

III.

JARMARKI DRUGIEGO RZĘDU.

(*Dalszy ciąg* [1]).

10. Jarmark na Ofiarowanie N. Maryi Panny w m. Sumach (w gubernji Charkowskiej).

(Od 21 listopada dwa tygodnie).

Główny handel na jarmarku w Sumach odbywa się wyrobami *wełnianemi, bawełnianemi, lnianemi* i *konopnemi*, dalej *jedwabnemi, futrami* i *końmi*. W ostatnich dwóch latach obroty we wszystkich w ogóle towarach były następujące:

	Przywieziono. Ruble.	Sprzedano. Ruble.
W 1871 roku	2,611,500	1,084,760
„ 1872 „	3,399,600	1,092,950

Zatem w 1871 r. sprzedano blizko ³/₅, a w 1872 r.— mniej niż ½ przywozu. Do powiększonego w 1872 r. przywozu przyczyniły się panująca do czasu rozpoczęcia jarmarku piękna pogoda i dobra droga; po rozpoczęciu zaś jarmarku i przez cały jego ciąg z powodu brzydkiej pogody i zepsucia się dróg, prawie zatamowana została wszelka komunikacja; w skutku tego liczni handlujący, zaopatrujący się na tym jarmarku w towary, wcale nie przybyli na takowy. Zresztą w ostatnich latach, w szczególności po przeprowadzeniu kolei żelaznej kursko-kijowskiej, jarmak w Sumach zaczyna upadać, ponieważ z powodu złej w tej porze roku (jesieni) drogi i drogości frachtu, odstawa towarów z kolei żelaznej do Sum jest bardzo trudna i kupujący hurtem wolą dla kupna towarów bez pośrednio od samych fabrykantów udawać się koleją żelazną wprost do Moskwy.

11. Jarmark na św. Małgorzatę w m. Archangielsku.

(Od 1 września do 1 października).

		W 1870 r.	W 1871 r.	W 1872 r.	Średnia cyfra roczna.
A. Przywieziono i sprzedano towarów: WAŻNIEJSZYCH: *Ruskich:*		R U B L E.			
Rękodzielniczych	(przywieziono	22,164	16,154	21,379	19,899
	(sprzedano. .	19,686	15,104	18,243	17,678
Lnianych i konopnych	(przywieziono	94,694	522,480	354,719	323,964
	(sprzedano. .	92,688	518,911	347,816	319,805
Zboża i produktów z niego . .	(przywieziono	722,139	650,316	820,577	731,000
	(sprzedano. .	667,421	434,335	694,907	598,888
Ryb (solonych i suszonych) . .	(przywieziono	167,000	109,288	90,908	122,399
	(sprzedano. .	164,539	75,360	39,426	93,109
Wina i wódki.	(przywieziono	60,153	83,667	56,571	66,799
	(sprzedano. .	55,029	67,620	31,806	51,485
W ogóle towarów ruskich . .	(przywieziono	1,255,872	1,667,202	1,623,476	1,515,517
	(sprzedano. .	1,177,338	1,363,438	1,332,841	1,290,872
b) *Zagranicznych:*					
Futer.	(przywieziono	32,693	14,535	25,692	24,307
	(sprzedano. .	32,693	12,915	22,211	22,608
Ryb (solonych i suszonych i śledzi norwegskich)	(przywieziono	309,816	273,776	323,526	302,376
	(sprzedano. .	309,817	82,672	314,420	235,632
W ogóle towarów zagranicznych.	(przywieziono	356,382	371,609	417,217	381,736
	(sprzedano. .	356;382	167,028	380,081	301,167
W ogóle wszystkich towarów . .	(przywieziono	1,612,254	2,038,811	2,040,693	1,897,252
	(sprzedano. .	1,533,720	1,530,466	1,712,922	1,592,702
B. Otrzymało dochodu miasto z zajętych przez handlujących placów publicznych.		425	Nie wykazano.	537	—

Handel wyrobami *rękodzielniczemi* na jarmarku na św. Małgorzatę w Archangielsku jest bardzo mały (przywozi się zaledwie za 20,000 rub.), kiedy wyrobów *lnianych* i *konopnych* dostawia się za 324,000 rub., a w 1871 r. dostawione było nawet za 522,000 rub., przyczem prawie cały przywóz rozprzedaje się bez pozostałości. Jeszcze rozleglejsze jednak są obroty w *zbożu* i *produktach z niego* (mąka i kasze różne, groch, słód, żyto, jęczmień, owies i t. d.), których dostawia się za 731,000 rub. i rozprzedaje się około ⁶/₇ (za 599,000 rub.). Dalej zasługuje jeszcze na uwagę handel *rybami*, tak kupców ruskich, jak i zagranicznych (przeważnie norwegczyków); pierwsi przywożą ich za 122,000 rub. i rozprzedają za 93,000 rub.,— około ¾ przywozu, drudzy zaś przywożą za 302,000 rub. (2½ razy więcej) i rozprzedają za 235,000 rub. — około ⁴/₅ przywozu. Handel zagraniczny zresztą, prawie też ogranicza się na rybach, tak, że średni przywóz towarów zagranicznych (za 382,000 rub.), stanowi zaledwie ¼ przywozu towarów ruskich (za 1,515,000 rub.). Przywóz w ogóle towarów, który w 1870 roku wynosił zaledwie 1,600,000 rub., w następnych latach, 1871 i 1872 r., doszedł do 2,000,000 rub., przy sprzedaży około ⁴/₅ przywozu. Że obroty na jarmarku w Archangielsku stopniowo rozwijają się, świadczą następujące dane o przywozie i sprzedaży w ciągu czterolecia 1864—1867 r.

	Przywieziono. Ruble.	Sprzedano. Ruble.
W 1864 roku	811,450	680,939

[1]) Patrz Nr. 258 *Dzien. Warsz.*

„ 1865 „	938,036	823,300
„ 1866 „	1,024,915	932,741
„ 1867 „	1,011,422	994,355

(*D. c. n.*) (*Goniec Urzędowy*).

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 17 grudnia. Zgromadzenie narodowe postanowiło, że roztrząsać będzie prawo o merach po uchwaleniu budżetu. Minister sprawiedliwości złożył projekt do prawa nakazującego księgarzom posiadanie patentów. Komisja budżetowa przyjęła dodatek 300,000 fran. dla prezydenta rzeczypospolitej na koszta przyjęć.

Paryż, 18 grudnia. Zgromadzenie narodowe odrzuciło poprawkę w przedmiocie zwiększenia o pięć miljonów kredytu przeznaczonego do powołania drugiej części kontyngentu. Du-Barrail oświadczył, że kredyt zaproponowany wystarczy na to, ażeby wszyscy popisowi powołani, znajdowali się kolejno pod sztandarami.

Londyn, 17 grudnia. Obiega pogłoska, że król aszantów umarł. — Powstańcy wyspy Kuby obrali Pancho Agulero na prezydenta.

Waszyngton, 17 grudnia. Komisja mianowana do obmyślenia środków zaradczych z powodu przesilenia finansowego, zaleca izbie reprezentantów zaciągnięcie tymczasowej pożyczki.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Donoszą z Paryża do *Indép. Belge*, pod dniem 14 grudnia: Utrzymują tu, że teka ministerstwa wojny, ofiarowana księciu Aumale, nie została przez niego przyjętą, lecz krąży pogłoska, jakoby zamierzano utworzyć dla księcia jakąś wielkę pozycję—rodzaj jeneralnego inspektorstwa armji—lub wysoki stopień wojskowy, odpowiedni temu, jaki posiada i sprawuje p. Moltke w Niemczech. Przyjaciele księcia Aumale zapewniają, iż tenże postanowił odrzucić wszystko, lecz natomiast pragnie zająć się wyłącznie interesami swojego dowództwa w Bésançon, gdzie zamyśla osiedlić się na dobre w sposób dowodzący, iż pojmuje bardzo poważnie swoje nowe położenie.

* Czytamy w *Reichs und Staatsanzeiger*: Zmarła dnia 15 b. m. ś. p. królowa-wdowa Elżbieta pruska, urodziła się w Monachjum dnia 13 listopada 1801 roku i miała przeto 72 lat i jeden miesiąc. Najstarsza córka króla Maksymiljana I Józefa bawarskiego, z drugiego małżeństwa tego ostatniego z królową Karoliną z domu księżniczką badeńska, wychowana jak najstaranniej wspólnie z siostrami swemi, wśród najszczęśliwszych stosunków rodzinnych, ś. p. królowa-wdowa Elżbieta pozyskała około 1819 r. serce ś. p. króla Fryderyka Wilhelma IV, ówczesnego księcia następcy tronu pruskiego. Po zaręczynach, które odbyły się 2-go września 1823 roku, nastąpił ślub *per procurationem* w Monachjum dnia 16 listopada t. r., poczem odbył się ślub 29 t. m. w Berlinie, pobłogosławiony przez biskupa Eylerta. Ś. p. królowa wychowana była w wierze katolickiej. Matka jej była jednak wyznania ewangelickiego. Po zaślubieniu księcia ewangelickiego, przyjęła ona po upływie szesciu lat, z szczerego wewnętrznego przekonania, wiarę dostojnego swego małżonka. Ten związek małżeński, pomimo że bezdzietny, był bardzo szczęśliwy, w skutku najszczerszej miłości małżonków, oraz równości ich zdań i wspólnego interesu dla sztuki i nauk. Tak przed, jak i po wstąpieniu na tron dostojnego swego małżonka, ś. p. królowa Elżbieta brała żywy i bezpośredni udział w jego działalności i dążnościach. Wszelako najżywszy udział ś. p. królowa brała w dziełach miłości chrześciańskiej, czego najlepszemi dowodami są założone i uposażone bogato przez nią zakłady dobroczynności. Miłości dla swego małżonka i wysokiego poczucia obowiązku, jakie ją ożywiały, królowa złożyła najlepsze dowody przez pobożne poświęcenie, z jakiem pielęgnowała nieustannie nie odstępując króla podczas ciężkiej choroby jaka nawiedziła go w ostatnich latach jego panowania i życia. Po śmierci jego dnia 2 stycznia 1861 roku, ś. p. królowa Elżbieta przebywała po części w Sanssouci i Charlottenburgu, po części też w zamku Stolzenfels. Częste odwiedziny u siostr i braci swych w Saksonji, Bawarji i Austrji osładzały ostatnie dni jej życia. Z tych ostatnich przeżyli ś. p. królowę Elżbietę, oprócz dwóch owdowiałych królowych saskich, jeszcze starszy jej brat książę Fryderyk-Karol bawarski (z pierwszego małżeństwa króla Maksymiljana) i najmłodsza siostra księżna Ludwika bawarska.

* Mniemano że przesilenie ministerjalne w Peszcie zostało już zażegnane, tymczasowo przymajmniej—lecz wcale tak nie jest. PP. Kerkapolyi i Ludwik Tisza, nie przystali na cofnięcie swych podań o dymisję i takowa przyjętą być powinna i obadwaj ci ministrowie zatrzymają swoje teki już tylko do chwili mianowania ich następców. Tak więc p. Szlavy obowiązany jest koniecznie zająć się wyszukaniem ministra finansów—czy tym razem szczęśliwszym będzie? Budżet na rok 1874, tak jak został zatwierdzony przez komisję finansową wybraną z izby deputowanych, zdolny jest raczej do odstręczenia niż do przywabienia kandydatów do tego wydziału, który zawakował z przyczyny usunięcia się p. Kerkapolyi. Budżet ten przedstawia deficyt 72 miljonów florenów, na którego pokrycie zaledwie wystarczą wpływy z nowej pożyczki. Ponieważ dotychczas nie ma poważnych widoków ani znacznego zmniejszenia wydatków, ani też wielkiego pomnożenia dochodów, przeto obawiają się, czy bużet na rok 1875 nie przedstawi takiegoż samego deficytu. Łatwo pojąć, że w obec takiego położenia rzeczy, nie łatwo będzie znaleźć ministra skarbu.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 16 grudnia.* Zgromadzenie narodowe obradowało dziś nad budżetem ministerstwa handlu; p. Desseligny uwydatniał, iż jeżeli Francja dotkniętą została mniej niż Niemcy, Austrja i Ameryka ostatniem przesileniem handlowem, zawdzięcza to przeważnie zasadzie wolności handlowej.

* *Wersal, 17 grudnia.* Komisja do spraw armji postanowiła zaproponować uchwalenie 17 miljonów frank. na cele powołania drugiej części tegorocznego kontyngensu, czego minister wojny zrzekł się był pierwotnie.

* *Berlin, 16 grudnia.* W skutku śmierci królowej wdowy Elżbiety, dwór królewski przywdział od 15 grudnia żałoby na sześć tygodni.

* *Poczdam, 17 grudnia.* Zwłoki ś. p. królowej Elżbiety pruskiej, przywiezione zostały o północy na stację drogi żelaznej w Zwierzyńcu, gdzie ustawiony był szwadron pułku lejb-gwardji. Książę następca tronu niemieckiego i zwierzchnicy wszystkich władz wojskowych i cywilnych obecnymi byli na stacji. Po zdjęciu trumny z wagonu, takowa niesioną była przez 6 podoficerów lejb-gwardji, przez ogród do zamku Sanssouci, mianowicie tą samą drogą, którą niegdyś niesione były zwłoki ś. p. króla Fryderyka-Wilhelma IV do tamtejszego kościoła. Trumna wystawiona została w sypialnym pokoju króla Fryderyka Wielkiego, gdzie wystawiona była również trumna ś. p. małżonka królowej Elżbiety. Straż w Sanssousi została powiększoną i pełnioną była przez kompanję 1-go pułku lejb-gwardji pieszej. Pomimo złej pogody, znaczna liczba mieszkańców towarzyszyła konduktowi.

* *Bern, 15 grudnia.* Zgromadzenie związkowe obrało dziś 80 głosami z 132 Dra Schenk prezydentem związku i Dra Welti 77 z 144 wice-prezydentem.

* *Bercelona, 15 grudnia.* Stronnictwo kantonalne usiłowało wzniecić powstanie, które stłumione zostało jednak przez wojsko w samym zarodzie.

* *Londyn, 17 grudnia.* W północnej części Anglji srożył się wczoraj gwałtowny huragan, skutkiem czego zerwane zostały druty telegraficzne. Oprócz tego burza zrządziła znaczne szkody. W Sheffield zawaliła się wieża, skutkiem czego zabitych zostało 7 osób i 30 jest pokaleczonych. — *Daily News* podaje wiadomość z Madrytu, podług której p. Castelar uwiadomił wczoraj urzędownie posła amerykańskiego jenerała Sickles o zwrocie statku „Virginius."

* **Ruch na kanale Suezkim.** W ciągu października r. b. przepłynęło przez kanał Suezki 90 okrętów, czyli o 10 więcej aniżeli w październiku r. z. Towarzystwo kanału Suezkiego otrzymało z opłat tranzytowych w październiku r. b. 1,910,000 fr., w tymże miesiącu 1872 r. 1,584,000 fr. i 1871 r. 1,023,867 fr. W ciągu pierwszych dziesięciu miesięcy przepłynęło przez kanał Suezki: w 1873 r. 983, w 1872 r. 907 i w 1871 r. 620 okrętów, przyczem wpływ od takowych wynosił w 1873 r. 18,646,260 fr., w 1872 r. 13,198,286 i w 1871 roku 7,125,235 frank.

* Niejaki pan Cheezebrouh przedstawił komisji komunikacyjnej w senacie Stanów Zjednoczonych, oryginalny **projekt utrzymania żeglugi na kanale Erie w miesiącach zimowych**. Polega on na umieszczeniu wzdłuż brzegów kanału dwóch grubych rur z lanego zelaza, napełnionych wodą gorącą, dostarczaną przez kotły umieszczone w odległości pół mili angielskiej od siebie.

Te rury mają być umieszczone nieco pod powierzchnią wody i niedopuszczać zamarzania jeziora. Autor projektu utrzymuje, że jedna tonn węgla kamiennego, przy odpowiedniem urządzeniu, wystarczy do ogrzania kanału 70 st. szerokiego przez 24 godzin na przestrzeni pół mili ang. A trzeba wiedzieć, że w stanie nowojorkskim w zimie, liczą najwięcej 60 dni takich, w których temperatura spada niżej zera.

Tak więc, na ogrzanie całego kanału Erie, długiego 350 mil, potrzebaby było przez zimę 40,000 tonn węgla, których koszt, podwoiwszy a nawet potroiwszy tę ilość, sowicie jeszcze pokryłyby ogromne zyski z utrzymania żeglugi podczas zimy. (*Wiek.*)

* **Liczba teatrów:** We Włoszech 348 teatrów, we Francji 337, w Niemczech 191, w Hiszpanji 168, w Austrji 152, w Anglji 150, w Rosji 44, w Belgji 34, w Holandji 22, w Szwajcarji 20, w Portugalji 16, w Szwecji 10, w Danji 10, w Norwegji 8, w Grecji 4, w Turcji 4, w Rumunji 3, w Egipcie 3, w Serbji I. Liczba ogólna artystów lirycznych i dramatycznych, muzykantów, urzędników i t. p., w teatrach europejskich wynosi 2,157,800 kobiet i 3,027,000 mężczyzn, czyli razem 5,184,800 osób. (*Gaz. War.*)

* **Przemysł cukrowniczy w monarchji austrjacko-węgierskiej** bardzo się podniósł w ostatnich latach. W kampanji 1867—68 r. przeróbka całkowita buraków w 151 fabrykach, wynosiła 22 miljony centnarów, w kampanji 1871—72 w 228 fabrykach, przeszło 32 miljony centnarów wiedeńskich. Konsumcja cukru w Austrji samej jest jeszcze stosunkowo mała. Spożywanie cukru wypada na głowę w funtach człowych: w Anglji 40, we Francji 15, w Holandji i Belgji 14, w Szwecji i Norwegji 12$^1/_2$, w Danji 11$^1/_2$, w Niemczech 10, w Hiszpanji i Portugalji 6$^1/_2$, w Austrji 4, w Rosji 2 funty.

Mimo wysokich cen robotników i nieprzychylnych widoków dla cukrowarń, mimo wysokich pozycji frachtowych kolei żelaznych austrjackich, wywozi Austrja obecnie przeszło 1,680,000 centnarów cukru krajowego, na surowy cukier obliczonego. Miejscem wywozu są: Włochy, Wschód i Księztwa Naddunajskie — gdzie zwalczać musi współzawodnictwo Francji i Belgji. Konkurencja jest tem trudniejszą, że francuzcy fabrykanci cukru dla swych wyrobów znaczne, nawet bajeczne premja wywozowe otrzymują, co im umożliwia zbyt wyrobów za granicę po cenie niższej niż prawdziwe koszta wyrobu. W skutek tej niebezpiecznej konkurencji, straciła Austrja w r. 1872 wiele targów cukrowych w wymienionych krajach i w Szwajcarji, dokąd Francja tylko w z. r. 230,000 centnarów cukru wysłała. (*Gaz. Pols.*)

* **Wywóz masła we Francji** w roku zeszłym był mierny, a w bieżącym powiększył się o wartość 10,500,000 franków. Na szczególną uwagę zasługuje wywóz jaj, produktu tego sprzedaje Francja za olbrzymie sumy. Od 1-go stycznia do 1-go października r. b. wywieziono jaj za 126 miljonów franków; najwięcej jaj i masła zabiera Anglija. Najtrudniej było z mlekiem, ale i tutaj przemysł zdołał sobie poradzić. Wprowadzone w użycie mleko zgęszczone, zamknięte w puszkach blaszanych, w których nie ulega zepsuciu, jest smaczniejsze od sprzedawanego w Paryżu, które najczęściej bywa fabrykowane. (*Gaz. Pols.*)

* **Długowieczność.** W Lavy w hrabstwie Jefferson stanu nowoyorkskiego, zmarł dnia 23-go października niejaki Robert Sexburg, przeżywszy lat 110 miesięcy 7. Znany był od dawna jako dzielny myśliwy. Kiedy liczył lat 80, złamał przypadkiem nogę i przetrwał bolesną amputację, pomagając sam lekarzowi w tej operacji. Za karawanem starca postępowało kilkoro dzieci liczących już od 80 do 90 lat wieku. W Tryeście znowu w dniu 21 z. m. zmarł stręczyciel giełdowy J. Cuburi, przeżywszy lat 106.

* Okropny wypadek wydarzył się **Stockholmie. Pożar** wybuchł w budynku na piętrze 2-m, podczas gdy na trzeciem mieszkały tancerki kordebaletu królewskiego teatru. Biedaczki zerwały się—w nocy to było—z przestrachem; 8 z nich, które przez palące się schody uciec chciały, spaliły się żywcem, a z ośmiu innych, które przez okno wyskoczyły, trzy na miejscu się zabiły, a pięć okropnie pokaleczonych odwieziono do szpitala.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

WYKAZ
Dochodu na drodze żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej
za miesiąc Listopad 1873 rok.

	Ilość osób	Towary	DOCHODY: Od osób, tłomoków i t. p.		Od towarów		Różne		Razem.	
		Pudy	Ruble srebrne i kopiejki							
Wm. Listopadzie 1873 r.	106.511	6,292,960	106,186	75	228,861	37½	22,083	76	357,131	88½
„ 1872	94,478	5,917,698	80,290	90½	226,036	17	16,535	22½	322,862	30
Zatem w r. 1873 więcej	12,033	375,262	25,895	84½	2,825	20½	5,548	53½	34,269	58½
Od 1 Stycz. do 30 List. 73	1,185,537	66,622,675	1,149,021	53½	2,443,267	84½	198,376	35½	3,790,665	73½
Od 1 Stycz. „ 30 „ 72	1,096,937	53,348,649	1,043,103	51	2,006,374	69½	184,813	10	3,234,291	30½
Zatem w r. 1873 więcej	88,600	13,274,026	105,918	02½	436,893	15	13,563	25½	556,374	43

WYKAZ
Dochodu na drodze żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej
za miesiąc Listopad 1873 rok.

	Ilość osób	Towary	DOCHODY: Od osób, tłomoków i t. p.		Od towarów		Różne		Razem.	
		Pudy	Ruble srebrne i kopiejki							
Wm. Listopadzie 1873 r.	29,502	1,738,273	24,483	88	41,205	76	11,112	80	76,802	44
„ 1872	25,965	1,389,045	21,669	94	48,662	19	26,468	57	96,800	70
Zatem w r. 1873 więcej	3,537	349,228	2,813	94	7,456	43	15,355	77	19,998	26
Od 1 Stycz. do 30 List. 73	331,486	15,435,079	263,776	52	465.026	01	147,541	35½	876.343	88½
Od 1 Stycz. „ 30 „ 72	311,426	13,241,422	240,312	66	400,701	04½	155,520	46	796,534	16½
Zatem w r. 1873 więcej (7436)	20,060	2,193,657	23,463	86	64,324	96½	7,979	10½	79,809	72

Warszawa
dnia 7 (19) grudnia.

Widowiska.

WIELKI TEATR.— *Dziś*, w piątek, opera liryczna w 3-ch aktach, **Mignon**, przez artystów włoskich; abonament N. 1 lit. B. Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, opera **Norma**, przez artystów włoskich, abonament zawieszony. — *Wczoraj*, było osób 367.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w piątek, komedja w 4 aktach, **Safanduły**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, w sobotę, komedje: 1-szy raz, **Każdy przy swojem; Wiosna; Marcowy kawaler**.— *Wczoraj*, było osób 342.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 8-ej.—Wejście kop. 15.

Przyjmowanie chorych.

w klinikach uniwersyteckich, mieszczących się w szpitalu Dzieciątka Jezus (wejście przez bramę od ulicy Brackiej).

Choroby zewnętrzne, prof. *Kosiński*, od godziny 9 do 10$^1/_2$, we środy i soboty.

Choroby wewnętrzne, prof. *Andrejew*, od godz. 11$^1/_2$ do 1-ej we wtorki i piątki.

Przyjmowanie chorych przychodnich na poradę bezpłatną
„w szpitalu Dzieciątka Jezus"

(wejście przez drzwi główne od placu Dzieciątka Jezus)

Choroby wewnętrzne: Dr *Pogorzelski* każdodziennie od godziny 9 do 10 rano.

Choroby zewnętrzne: Dr *Orłowski* każdodziennie od godz. 10 do 11 rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

Dr *Orłowski* we wtorki, czwartki i soboty od godziny 11 do 11$^1/_2$ rano.

Dr *Wszebor* w poniedziałki, środy i piątki od godziny 11 do 11$^1/_2$ rano.

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:
Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz*.
Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski*.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.
Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).
Pociąg pospieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.
Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.
Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

* W dniu 6 (18) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 34, wyzdrowiało 62, umarło 7, pozostało 1717 (mężczyzn 853, kobiet 994), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 170, kobiet 182.

Przyjechali: — Jenerał-adjutant baron *Meller-Zakomelski*, z St. Petersburga; — jenerał-adjutanci: *Fomin*, z Petrokowa, *Żukowski*, z Nowogieorgiewska; — książę *Orberliani*, ze Skierniewic.

Wyjechali: —Jenerał-majorowie: *Anuczyn*, do Radomia, *Niejełow*, do Radzymina.

Ceny Targowe.
dnia 6 (18) Grudnia 1873 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do: Ruble sr.	kopiejki	Ruble sr.	kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	11	52	7	5	7	20
„ „ pstra i dobra	12	80	7	50	8	—
„ „ wyborowa .	13	72	8	25	8	57$^1/_2$
Żyto 232 „	9	12	5	20	5	70
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy . .	7	68	4	35	4	65
Owies	5	38	3	15	3	80
Gryka	6	72	4	—	4	20
Groch polny	7	68	4	50	4	65
„ cukrowy	9	60	5	40	6	—
Fasola	12	80	7	80	8	—
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	80	2	10
Siano pud	—	—	—	40	—	42$^1/_2$
Słoma „	—	—	—	—	—	27$^1/_2$

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.
Pszenicy 700, żyta 1500, jęczmienia 600, owsa 200 korcy.
Żyto wyborowe płacono rs. 5 kop. 85 — rs. 6 kop. 15.

Cena okowity dnia 6 (18) grudnia.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.78—5.81,1	1.88—1.89.
Pojedyncza szynkarska		1.90—1.92.

Stosunek garnca do wiadra 100:307$^1/_4$. (*G. H.*)

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНIЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНIЯ И ПРИВИЛЕГIИ

N. D. 7455.

MY ALEXANDER II-gi
Cesarz Wszech Rosji Król Polski
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał wyrok osnowy następującej:

Obecni: Umieniecki Prezes. Krausse) Flatau) Sędz. — Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1873 r.

(odp.) Umieniecki Prezes.
(—) Andrychiewicz Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego - Komisarza masy upadłości A. Bergrün, względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających, uczynionego.

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Na zasadzie art. 511 K. H. do likwidacji i weryfikacji wierzytelności w masie upadłości A. Bergrün, dla wierzycieli jako to: Marjana Bojanowskiego, Wejssbluma, Morytza, Hopfenblum, Karola Kornfeld, I. Frejder et comp., M. Junghertz, I. Zeitt. Dawida Horowitz, M. Hertz, Maliniaka, S. Benseff, Ludwiki Dusza w Warszawie, Eimer et Ried w Paryżu, Markwald et Werner, Alberta Preskaner, Schindler et Redelsheimer, Jokowitz et Kohl, A. Lissauer, A. Benas, Louis E. Levy et comp: w Berlinie, Bertelsmann et sohn w Bielefeld, M. Goldbaum w Alexandrowie zamieszkałych. Jak niemniej dla wszystkich innych dotąd wcale niewiadomych, wierzycieli, termin nowy, ostateczny cztero-miesięczny poczynając od daty publikacji pod prekluzją wyznacza. Mocą tego w I-ej Instancji wydanego wyroku, podanie którego do gazet, mianowicie, do Dziennika Warszawskiego, Gazety Handlowej, i Gazety Sądowej Syndykom poleca.

(podpisano) Umieniecki Prezes,
(podp.) Andrychiewicz Podp.
Zalecamy i rozkazujemy etc.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu z swym oryginalnym wyrokiem na papierze bez stęplu spisanym, świadczę, i dla syndyków wydaję.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1873 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego
(podp.) W. Andrychiewicz.

Dla dogodności wierzycieli wyznaczonym zostaje do likwidacji dzień Wtorkowy każdego tygodnia o godzinie 5 wieczorem.

Józef Skupiewski, Patron.
Syndyk tymczasowy.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТIЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5462. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po Helenie z Brzezińskich Brzezińskiej, zmarłej dnia 13 (25) Maja 1873 r. otworzył się spadek co do sumy rubli srebr. 4,250 na dobrach Goleniowy w okręgu Andrzejowskim, gubernji Kieleckiej położonych, w dziale IV wykazu hypotecznego księgi wieczystej pod Nr. 50 zapisanej, z aktu urzędowego daty 14 (26) Marca 1870 r. tejże Brzezińskiej przynależnej.

Do regulacji spadku tego, w kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach przed podpisanym Rejentem dopełnić się mający, zakreślonym został termin prekluzyjny na d. 2 (14) Marca 1874 r.

Kielce d. 28 Sierpnia (9 Września) 1873 r.
Adam Szczepanowski.

N. D. 5459. *Pisarz Sądu Pokoju w Łęczycy.*

Z powodu śmierci 1) Karola Bredel właściciela łąki i gruntów oraz współwłaściciela nieruchomości Łęczyckich N-ami 169 i 266 oznaczonych i 2) Józefa Brzeskiego współwłaściciela nieruchomości Łęczyckiej Nr. 232, oraz Stanisława Brzeskiego następnego właściciela tejże nieruchomości Nr. 232, toczą się postępowania spadkowe do ukończenia których wyznacza się termin na d. 8 (20) Marca 1874 r; w jakim strony interesowane w Sądzie tutejszym stawić się winny pod skutkami prawa.

Łęczyca d. 22 Sierpnia (3 Września) 1873 r.
Nowak.

N. D. 7417. Pisarz Sądu Pokoju w Płocku.

Ogłasza: iż w skutek śmierci Szymona Dobrskiego właściciela części ziemskich na wsi Krzu lit G. i H, i Salomei z Lutomirskich Bagińskiej wierzycielki części Ziemskiej na wsi Karwowo-Podgórne lit. H w okręgu Płockim położonych toczy się postępowanie spadkowe z terminem prekluzyjnym w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1874 r.

Płock d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1873 r.
1—2 Biedrzycki.

N. D. 430. *Pisarz Sądu Pokoju w Staszowie.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Wojciecha Skorutowskiego właściciela domu Nr. 1 w osadzie Osiek
2. Jana Banasia współwłaściciela nieruchomości Nr. 308 w m. Staszowie.
3. Stanisława i Ewy z Wáciślików małż. Malanów vel Malanowiczów właścicieli nieruchomości Nr. 32 i gruntu w osadzie Raków położonych, toczy po tępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczam termin w swojej kancelarji na dzień 11 (23) Czerwca 1874 roku.

Staszow d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1873 r.
Ojrzyński.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7431. *Sąd Pokoju w Staszowie.*

Z powodu żądania nowej regulacji.

Zabudowań w m. Staszowie pod Nr. 389 pomiędzy posesjami Jakóba Czajkowskiego i Franciszka Łabędzkiego położonych, do własności Szulima Goedberg należących.

Zawiada ia strony interesowane iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 11 (23) Marca 1874 r. Wzywa ich przeto aby w terminie tym sami osobiście lub przez pełnomocników z dowodami zgłosili się pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 praw. hip. przewidzianej. Interesanci przeto bez dalszego wezwania w dniu 15 (27) Marca t. r. jako w terminie ogłoszenia decyzji obecni być winni.

Staszow d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1873 r.
za Podsędka, Pisarz Ojrzyński.

N. D. *7418. Sąd Pokoju w Płocku.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypotek: części ziemskiej na wsi Starczewo-Kanie i Błonino Gule, nieruchomości w m. Wyszogrodzie Nr. 126 i osady na wsi Podolszyce Nr. 14 oznaczonej w okręgu Płockim położonych, uwiadamia interesantów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym dnia 5 (17) Kwietnia 1874 r. o godz. 10-ej rano, wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich odowadniające opatrzyli się. Ostrzega ich oraz że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej. Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się tenże na żądanie którego kolwiek z interesantów, na karę złp. 10 do 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli. Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia 8 (20) Kwietnia 1874 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie; interesanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia jej, przytomnemi być winni.

Płock d. 19 Listop. (1 Grudnia) 1873 r.
w z. Podsędka, Biedrzycki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7416 *Magistrat miasta Warszawy.*

Dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w Sali Posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1874 r do tejże daty 1877 r. wydzierżawienie miejsca pod altanę do sprzedaży wody sodowej i salcerskiej w ogrodzie Krasińskim od sumy dzierżawnej po rubli siedmdziesiąt pięć (rubli 75) rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 25 i na koszta ogłoszenia rs 12 które nieutrzymującemu się przy dzierżawie natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1873 r.

N. D. 7435. *Kurator Domu Przytułku i Pracy w Warszawie.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości że na mocy upoważnień Warszawskiej Rady Miejskiej Publicznej Dobroczynności z d. 3 Października (1 Listopada) i 3 Listopada Nr. 7819, 7816 i 8140, w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godz. 10-ej rano w Kancelarji Domu Przytułku i Pracy za rogatką Wolską, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż różnych effektów z użycia wyszłych, papierów niepotrzebych, pierza dostarczonego do skubania i nieodebranego, jak również kości i starego żelaza.

Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1873 r
Radca Stanu. A. Bielski.

N. D. 7441. *Rada Gubernialna Warszawska Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 18 (30) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Warszawskiego, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1874 dla szpitala powiatowego w m. Grójcu, przedmiotów żywności i innych.

Pragnący uczestniczyć w licytacji obowiązani są złożyć w dzień takowej, przed jej rozpoczęciem, do godziny 11 z rana, opieczętowane deklaracje, napisane podług niżej podanej formy, bez poprawek i przekreślań, z dołączeniem tytułem kaucji gotowizną 1/10 części sumy licytacyjnej.

Warunki licytacyjne mogą bydź ropatrywane w Kancelarji Rady codziennie w godzinach biórowych, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych, wykaz zaś cen od których zacznie się licytacja z wyszczególnieniem wysokości ogólnej cyfry dostawy, ilości mającej się złożyć kaucji, w pomienionej Kancelarji i w Radzie powiatowej Grójeckiej.

Forma deklaracji.

W skutek ogłoszenia o licytacji na dostawę w ciągu roku 1874 dla szpitala powiatowego w m. Grójcu przedmiotów żywności i innych, mam honor zadeklarować, że podejmuję się dostawić, zgodnie z wiadomemi mi warunkami licytacyjnemi . . . . po cenie (wypisać literami)

Kaucję w ilości (wypisać literami) lub kwit na złożone przezemnie kaucję w ilości (wypisać literami) przy niniejszem składam.

Miejsce stałego zamieszkania w . . . .
Imię, nazwisko, rodzaj zajęcia.
Miejsce gdzie pisana deklaracja.
Dzień, miesiąc, rok 1—3

Warszawa d. 5 Grudnia 1873 r.

N. D. 7433. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jankla Mirabel, handlującego w Warszawie pod Nr. 2217 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1105 kop. 95 z procentem 4% od dnia 3 Sierpnia n. s. 1871 r. liczącym się i kosztów od Herszka Lejb Liszek właściciela posesji Nr. 2290 lit. D. w Warszawie położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 31 Sierpnia (12 Września) 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie dawniej część posesji Nr. 2290 lit. B. stanowiąca, a obecnie hipotecznym numerem 2290 lit. D., zaś policyjnym numerem 55 oznaczona, położona na placu emfiteutycznym, prawem dominji directi do juridiki Borzechowszczyzna i Komarowszczyzna należącym, przy ulicy Gęsiej w cyrkule policyjnym V i VI (Powązkowskim), gminie Magistratu miasta Warszawy w parafji rzymsko-katolickiej Narodzenia Najświętszej Panny Marji na Lesznie, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II i Trybunału Cywilnego w Warszawie posiedzenia swe odbywających, poszukiwaną wierzytelnością hipotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Herszka Lejb Liszek należąca, w tegoż posiadaniu zostająca.

Plac pod zajętą posesją ogółem obejmuje powierzchnię około 3605 łokci kwadratowych zawierającą.

Na gruncie tej posesji znajdują się następujące zabudowania:

1. Parkan frontowy przez całą szerokość posesji z drzewa galarowizny w słupy zbudowany w pośrodku którego znajduje się brama dwuskrzydłowa wjazdowa i furtka.

Od strony nieruchomości N 2290c stoi wgłębi:

2. Parkan graniczny z drzewa galarowizny w słupy i rygle postawiony.
3. Parkan graniczny od tyłu posesji przez całą szerokość z drzewa galarowizny.
4. Parkan graniczny od strony posesji Nr. 2290 z takiegoż materjału jak i powyższe wystawiony.
5. Oficyna z drzewa parterowa z mieszkaniami poddasznemi, pod półdachem tekturą smołowcową kryta, dwa kominy murowane mająca, przed nią stoją:
6. Sztachety z łat rzniętych z drzewa postawione w słupy, oddzielające część posesji na dziedziniec.
7. Studnia balami z drzewa cembrowana z pompą drewnianą i takąż korbą.
8. Kloaka z drzewa deskami kryta.
9. Komórki z drzewa pod deskami o pięciu drzwiach.

Około oficyny powyżej opisanej znajduje się:

10. Ogród warzywny a w nim drzew owocowych różnych sztuk dziesięć.

W nieruchomości tej jest siedmiu lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu niszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwanda Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego pod № 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1 Janowi Swieszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr 462 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom w dniu 1 (13) Września 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej, powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 7 (19) Września 1873 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, d. 5 (17) List. pada 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym, Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Wrześ (3 Paźdz.) 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Wrześ. (3 Paźdz.) 1873 r.
R. Linowski.

Następnie po odbyciu w dniach 5 (17) Listopada 19 Listopada (1 Grudnia) i 3 (15) Grudnia 1873 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2290D w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 24 Grudnia 1873 r. (5 Stycznia 1874 r.) godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych swych posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 750, jako postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od sumy rs. 1200 jako 2/3 części ostatniego szacunku kupna jawnego z hipoteki.

Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1873 r.
R. Linowski.

N. D. 7437. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.*

Stosownie do art. 682 K P. S. ogłasza: iż na żądanie Macieja Białobrzeskiego właściciela Nieruchomości w mieście Gubernialnem Siedlcach zamieszkałego, zamieszkanie prawne w temże mieście u Romualda Dzieszuka Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 300 z procentem od d 12 (24) Czerwca 1872 r. i kosztami, zajętą została, na przedaż przymuszoną w drodze wywłaszczenia, aktem Ignacego Rabek Komornika Sądowego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach d. 15 (27) Października 1873 r. na gruncie spisanym.

Nieruchomość,

w m. Gubernialnem Siedlcach przy ulicy Pięknej położona, pod względem Administracyjnym tamecznemu Magistratowi podlegająca, № pol. dawnym 140, teraźniejszym 307, hyp. 138 oznaczona, Arji Rozenberga handlujące go w m. Gubernialnem Siedlcach zamieszkałego, własna i na imie jego hypotecznie przepisana, składająca się: a) z placu zawierającego łokci kwadr: Warszawskich około 2,800. b) z domu drewnianego, spiżarki, wozowni z drzewa w węgły, chlewka małego i kloaki, zadzierżawiona na rok jeden od 1 Paźdz. r. b. n. s. przez Walentego Niezabitowskiego i Abrama Fainholtz i przez nich zajmowana.

Akt zajęcia doręczony w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcach, Henrykowi Brzosko, oraz Prezydentowi m. Siedlec, Alexandrowi Dąbrowskiemu d. 29 Paźdz. (10 Listopada) 1873 r.

Wniesiony do księgi wieczystej Nieruchomości wywłaszczonej w Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach d. 3 (15) Listop. 1873 r., a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Siedlcach d. 16 (28) Listop. 1873 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków przedaży nastąpi w d. 2 (14) Stycznia 1874 r. o godz. 10 rano na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Obszerniejszy opis tej Nieruchomości i warunki jej sprzedaży będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza tegoż Trybunału i u Romualda Dzieszuka Patrona w m. Siedlcach zamieszkałego, przedaż tę popierającego.

Siedlce d. 17 (29) Listopada 1873 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w Izbie Audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Siedlcach, świadczę.

Siedlce d. 17 (29) Listopada 1873 r.
Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 7454

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w temże mieście pod Nr. 556 zamieszkały, jako popierający sprzedaż działową nieruchomość w Warszawie przy ulicy Nowomiejskiej, pod hypotecznym Nr 176, a policyjnym 7 (nowym) położonej, stosownie do art. 960 K. P. S. zawiadamia i ogłasza: iż na żądanie Feliksy v. Felicyanny z Bańkowskich Romualda Rakowskiego Urzędnika żony, imieniem własnem, oraz jako nabywczyni praw Florentyna Bańkowskiego, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Rakowskich, współwłaścicieli nieruchomości Nr. 176 w Warszawie, w temże mieście i pod tymże numerem zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Skupiewskiego Patrona, jak wyżej zamieszkałego, obrane mających, przeciwko:

1. Franciszkowi Dębskiemu, Graverowi pod Nr. 431.
2. Zuzannie z Bańkowskich, Franciszka Dębskiego Gravera żonie, w asystencji i za upoważnieniem męża czynić winnej, czyli obojgu małżonkom Dębskim, pod Nr. 431.
3. Annie z Bańkowskich, Franciszka Witkowskiego Gravera żonie, w asystencji i za upoważnieniem męża działać winnej, czyli obojgu małżonkom Witkowskim pod Nrem 136.
4. Leonardzie z Bańkowskich, Antoniego Żarskiego zecera żonie, poprzednio nieletniej przez małżeństwo usamowolnionej, a obecnie już pełnoletniej, w asystencji i za upoważnieniem męża czynić winnej, czyli obojgu małżonkom Żarskim pod Nr. 176 jako współwłaścicielom nieruchomości Nr. 176 w Warszawie, oraz
5. Wiktorji z Drożdżewskich, po Karolu Bańkowskim pozostałej wdowie, obywatelce, pod Nr. 176 jako mającej prawo dożywotniego użytkowania przychodów z 1/7 części wspomnionej nieruchomości, wszystkim w Warszawie zamieszkałym, na mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 5 (17) Października 1873 r. nakazującego dział nieruchomości Nr. 176 w Warszawie położonej, a w razie niemożności dogodnego w naturze podziału, sprzedaż takowej przez publiczną licytację, oraz drugiego z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1873 r. zatwierdzającego opinię o niepodzielności nieruchomości Nr. 176 w Warszawie, oraz taksę tejże nieruchomości, przez biegłych przysięgłych, mianowanych przez Trybunał, sporządzoną, odydwóch na powództwo małżonków Rakowskich przeciwko wymienionym współwłaścicielom i dożywotniczce zapadłych, sprzedaną zostanie w drodze działów, w Wydziale II gim Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr 549 posiedzenia swe odbywającego, przed W. Felicyanem Lewandowskim Sędzią tegoż Trybunału Delegowanym

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA

w mieście Warszawie przy ulicy Nowomiejskiej pod hypotecznym Nr. 176, a policyjnym czyli nowym 7, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym I-ym pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie, na gruncie dziedzicznym położona.

Nieruchomość ta graniczy frontem do ulicy Nowomiejskiej, z prawej strony z nieruchomością pod Nr. 177, z lewej strony z nieruchomością pod Nr. 175, tyłami czyli dołem jednym wychodzi do ulicy Dunaj.

Podług wiadomości udzielonej przez administrujących tą nieruchomością dochód z najmu lokali wynosi rocznie rs. 2,143. Podatki zaś skarbowe łącznie z zapłatą składki ogniowej i kwaterunkiem wynoszą rocznie rs. 103 k. 64½.

Nieruchomość powyższą składają następujące zabudowania i części:

Dom frontowy od ulicy Nowomiejskiej, masiv murowany o parterze i trzech piętrach z piwnicami sklepionemi.

a. Dom frontowy od ulicy Dunaj murowany, o parterze i dwóch piętrach z piwnicami sklepionemi.
b. Oficyna w podwórzu murowana o parterze i jednem piętrze.
c. Komórki i kloaki.
d. Wschody drewniane przy domu od ulicy Dunaj.
e. Śmietnik z desek w słupy przy komórkach.
f. Bruk w podwórzu z kamieni polnych.
g. Chodnik asfaltowy środkiem podwórza idący.
h. Grunt pod całą nieruchomością obejmujący przestrzeni łokci kwadr. 1329.

Po odbyciu w dniu 7 (19) Grudnia 1873 r. pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiego ogłoszenia tegoż zbioru, a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 19 (31) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana w Wydziale II Trybunału Cywilnego w Warszawie, przed W. Sędzią Lewandowskim.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 14,013 kop. 39½, zaś vadium złożyć należy w kwocie rs. 1,500 w gotowiźnie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży oraz opis i taksę nieruchomości Nr. 176 w Warszawie przejrzeć można w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego Wydziału II pod Nr 549 i u podpisanego Obrońcy sprzedażą kierującego w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego.

Józef Skupiewski Patron.

N. D. 7427.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, zawiadamia i ogłasza: iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 r., dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystyanie Auguście Moes pozostałego; oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi nieruchomości spadkowej w osadzie Pilicy pod Nr. 57 hypotecznym policyjnym zaś 84, przy ulicy Żarnowieckiej położonej rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 roku opinje o niepodzielności oraz taksę rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, obudwóch z powództwa 1⁰ Karola Augusta Moes, fabrykanta w dobrach Choroszczy, gubernji Grodzieńskiej, Cesarstwie Rossyjskiem zamieszkałego, 2⁰ Fryderyka Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy jurysdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałego, 3⁰ Amalii-Juljanny z Moesów Szultze, Gustawa Szultze handlującego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej tamże zamieszkałej, 4⁰ Konstantego Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego, 5⁰ Kamilla Alfreda Moes obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego, przeciwko współsukcesorom po niegdy Krystyanie Auguście Moes pozostałym, a mianowicie: 1⁰ Konstancji z Boesow Moes w imieniu własnem, tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich: Marji-Elizy, Ewalda Juljana, Heleny-Gabryeli, Juljusza Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej, po Krystyanie Auguście Moes pozostałej wdowie, w osadzie Pilicy jurysdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej, 2⁰ Oldze Matyldzie dwóch imion urodzonej Moes, Hermana Benni Profesora Uniwersytetu żonie w Warszawie pod Nr 1559b. wraz z mężem zamieszkałej, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej czyli obojgu małżonkom Benni, 3⁰ Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi w osadzie Pilicy, okręgu Pilickim zamieszkałemu, jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów. 4. Józefowi Poleskiemu właścicielowi dóbr Rokitno w okręgu Pilickim położonych, tamże zamieszkałemu jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów, zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Łukomskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 805 zamieszkałego, obranę mającym, przez tegoż Józefa Łukomskiego Patrona stawającym, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ,

w osadzie **Pilicy** pod Nr. 57 hipotecznym, policyjnym zaś 84 przy ulicy Żarnowieckiej położona, prawem współwłasności do SS-ów po Krystjanie-Auguście Moes pozostałych i do Konstancji z Boesów Moes należącą składającą się:

1. Z domu murowanego pod gontem.
2. Z oficyny drewnianej pod gontem.
3. Z chlewów drewnianych pod gontem
4. Z e spichrza drewnianego pod gontem.
5. Z placu obejmującego przestrzeni przeszło 1,300 łokci kw. pod zabudowaniami i podwórzem.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniu 19 Listopa (1 Grudnia) 1873 r. W-y Hejnrich Sędzia Trybunału delegowany, termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 519 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 588 kop. 50 jako szacunku przez biegłych podanego, a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I jak i u podpisanego Patrona pod Nr. 549a zamieszkałego przejrzane być mogą.

Dominik Anc, Patron.

N. D. 7426.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 r. dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałego oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi nieruchomości spadkowej pod № 157 w osadzie Pilicy położonej wraz z należącemi do takowej gruntem ogrodem i łąką, rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 r. opinję o niepodzielności, oraz taksę rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, obudwóch z powództwa, 1⁰ Karola-Augusta Moes fabrykanta w dobrach Choroszczy gubernji Grodzieńskiej, Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego, 2⁰ Amalji-Juljanny z Moesów Szultze Gustawa Szultze handlującego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, w osadzie Pilicy zamieszkałej, 3⁰ Konstantego Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego, 4⁰ Kamilla Alfreda Moesa obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego, 5⁰ Fryderyka Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałego, przeciwko współsukcessorom po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałym, a mianowicie: 1⁰ Konstancji z Boesów Moes, w imieniu własnem tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich: Marji-Elizy, Ewalda-Juljana, Heleny-Gabryelli, Juljusza-Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej, po Krystjanie-Auguście Moes pozostałej wdowie w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej, 2⁰ Oldze Matyldzie dwóch imion urodzonej Moes, Hermana Benni, profesora Uniwersytetu żonie w Warszawie pod Nr. 1559B. wraz z mężem zamieszkałej, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej czyli obojgu małżonkom Benni, 3⁰ Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi, w osadzie Pilicy, okręgu Pilickim zamieszkałemu, jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów, 4⁰ Józefowi Poleskiemu, właścicielowi dóbr Rokitno, w okręgu Pilickim położonych tamże zamieszkałemu jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów, zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Łukomskiego Patrona w Warszawie pod № 805 zamieszkałego, obrane mającym, przez tegoż Józefa Łukomskiego Patrona stawającym; wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

pod № 157 przy ulicy Lelowskiej w osadzie **Pilicy** położona wraz z należącemi do takowej gruntem, ogrodem i łąką, prawem współwłasności do SS-rów po Krystjanie Auguście Moes pozostałych i do Konstancji z Boesów Moes należącą, składającą się:

1. Z domu mieszkalnego drewnianego na podmurowaniu pod gontem.
2. Z chlewów drewnianych pod gontem
3. Wozowni, stajni i spichlerza, drewniane pod gontem.
4. Stodoły drewnianej pod gontem.
5. Szopy drewnianej pod gontem.
6. Z gruntu obejmującego 78 mórg i 228 prętów na którym znajdują się zabudowania wyżej wymienione, ogród i łąki.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. W-ny Heinrich Sędzia Trybunału Delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1874 r. godz. 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydz. I przed tymże Sędzią Delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5,783 kop. 60 jako szacunku przez biegłych podanego, a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydz. I, jak i u podpisanego Patrona pod Nr. 549a zamieszkałego przejrzane być mogą.

Dominik Anc Patron.

N. D. 7424.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 r. dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystyanie Auguście Moes pozostałego oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi nieruchomości spadkowej w osadzie Pilicy pod N. 220 hypotecznym, policyjnym zaś 156 położonej, magazyn Solny zwanej rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 r. opinją o niepodzielności oraz taksę rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, obudwóch z powództwa: 1. Karola-Augusta Moes fabrykanta, w dobrach Choroszczy, Gubernji Grodzieńskiej, Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego; 2. Fryderyka-Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy juryzdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałego; 3. Amalji Juljanny z Moesów Szultze Gustawa Szultze handlującego małżonki w asyssencji i za upoważnieniem męża czyniącej tamże zamieszkałej; 4. Konstantego-Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego; 5. Kamila-Alfreda Moes obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego przeciwko współsukcesorom po niegdy Krystjanie-Auguście Moes pozostałym a mianowicie: 1. Konstancji z Boesów Moes, w imieniu własnem tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich Marji-Elizy, Juljana-Ewalda, Heleny-Gabryeli, Jaljusza Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej po Chrystyanie-Auguście Moes pozostałej wdowie w osadzie Pilicy juryzdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej 2. Oldze Matyldzie dwóch imion urodzonej Moes, Hermana Benni profesora uniwersytetu żonie w War-szawie pod N- 1559B wraz z mężem zamieszkałej, w asystencji i za upoważnieniem męża działającej czyli obojgu małżonkom Benni; 3. Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi w osadzie Pilicy w Okręgu Pilickim zamieszkałemu jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów. 4 Józefowi Poleskiemu, właścicielowi dóbr Rokitno, w Okręgu Pilickim położonych tamże zamieszkałemu, jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów, zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Łukomskiego Patrona w Warszawie pod N. 805 zamieszkałego, obrane mającym przez tegoż Józefa Łukomskiego Patrona stawającym, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

w osadzie **Pilicy** pod N. 220 hypotecznym, policyjnym zaś 156 położona, magazyn Solny zwana, prawem współwłasności do sukcesorów po Chrystyanie-Auguście Moes pozostałych i do Konstancji z Boesów Moes należąca składająca się:

1) z domu mieszkalnego murowanego pod gontem.
2) drugiego takiegoż domu pod gontem.
3) przystawy drewnianej pod gontem.
4) domu mieszkalnego murowanego pod gontem.
5) szopy drewnianej pod gontem.
6) wozowni drewnianej pod gontem.
7) około 10,000 łok. kw. placu pod zabudowaniami, dziedzińcem i ogródkiem.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. W-ny Heinrich Sędzia Trybunału delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 2,282 kop. 50 jako szacunku przez biegłych podanego a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I jak i u podpisanego Patrona pod N. 549a zamieszkałego, przejrzane być mogą.

Dominik Anc Patron.

N. D. 7425.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 r., dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałego oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi nieruchomości spadkowej w osadzie Pilicy przy ulicy Senatorskiej położonej, dawniej Nr. 184 dziś Nr. 25 hipotecznym i policyjnym oznaczonej, rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 r. opinję o niepodzielności oraz taksę rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, obudwóch z powództwa 1-o Karola Augusta Moes fabrykanta w dobrach Choroszczy gubernji Grodzieńskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego 2-o Fryderyka Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy zamieszkałego, 3-o Amalji-Juljanny z Moesów Szultze Gustawa Szultze handlującego małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej tamże zamieszkałej, 4-o Konstantego-Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego, 5-o Ka-milla-Alfreda Moes obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego p-ko współsukcesorom po niegdy Krystjanie Auguście Moes pozostałym a mianowicie:

1-o Konstancji z Boesów Moes, w imieniu własnym tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich Marji-Elizy, Eualda-Juljana Heleny-Gabryeli, Juljusza Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej po Krystyanie-Auguście Moes pozostałej wdowie w osadzie Pilicy jurisdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej.

2-o Oldze-Matyldzie dwóch imion urodzonej Moes Hermana Benni profesora Uniwersytetu żonie; w Warszawie pod Nr. 1559B wraz z mężem zamieszkałej w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, czyli obojgu małżonkom Benni.

3-o Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi w osadzie Pilicy okręgu Pilickim zamieszkałemu jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów.

4-o Józefowi Poleskiemu, właścicielowi dóbr Rokitno, w okręgu Pilickim położonych tamże zamieszkałemu jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Łukomskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 805 zamieszkałego, obrane mającym przez tegoż Józefa Łukomskiego Patrona stawającym, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ

w osadzie **Pilicy** przy ulicy Senatorskiej położona, dawniej pod Nr. 184 dziś pod Nr. 25 hipotecznym i policyjnym położona, prawem współwłasności do SS-ów po Krystjanie-Auguście Moes pozostałych i do Konstancji z Boesów Moes należącą, składającą się:

1. Z domu mieszkalnego frontowego drewnianego pod gontem.
2. Z domu mieszkalnego w podwórzu drewnianego pod gontem.
3. Stajni i wozowni drewnianej pod gontem.
4. Spichlerza drewnianego pod gontem.
5. Ogrodzenia sztachetowego pod gontem.
6. Z placu obejmującego 15000 łokci kw. na którym znajdują się zabudowania, wyżej wymienione, ogród owocowy, ogród warzywny i łącza.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. W. Heinrich Sędzia Trybunału delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 3 (15) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs 1365 jako szacunku przez biegłych podanego a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I jak i u podpisanego Patrona pod Nr. 549a zamieszkałego, przejrzane być mogą.

Dominik Anc Patron.

N. D. 7432. *Syndycy tymczasowi masy upadłości Domu Handlowego Petschaft et Fejgenbaum.*

Zawiadamiają niniejszem iż czasowo odroczony termin licytacji towarów i ruchomości do masy Upadłości Domu Handlowego Petschaft et Fejgenbaum należących, rezolucją Sędziego Komisarza stanowczo oznaczony został na dzień 11 (23) Grudnia r. b. i że począwszy od rzeczonego terminu przedawane będą przez publiczną licytację każdodziennie o godz. 12-ej z południa w domu pod Nr. 2261ab. różne meble, broszki, kolczyki, garnitury, ramki do fotografji, fajki, rygały, i t. p. za gotowe zaraz po przybiciu płacić się mające pieniądze.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1873 r.
(podp.) Stanisł. Radwański, Obrońca.
(—) A. Siberstrom.

OGŁOSZENIA PRYWATNE

N. D. 7452. **Ostrzegam** niniejszem, że nikogo bez wyjątku nie upoważniałem do zaciągania długów lub korzystania z kredytu, zatem wszelkie z tego tytułu do mnie roszczone pretensje pozostaną bez skutku.

Soczewka d. 4 Grudnia 1873 r.
Aleksander Miecznikowski.

N. D. 7429. Zawiadamiam w ogóle osoby interesowane, że udzieloną **plenipotencję** w d. 6 (18) Czerwca 1872 r. przed Rejentem Teofilem Brzozowskim w Warszawie Eustachemu Ostrowskiemu do administracji i działań pełnomocnych w dobrach Zyczynie, powiecie Garwolińskim i Krasna, powiecie Konstantynowskim, w d. 1 (13) Grudnia 1873 r. przed tymże Rejentem w zupełności odwołałem, wszelkie zatem czynności po dacie powyższej dokonane, za niebyłe i nieobowiązujące, poczytane będą jako nieprawne.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1873 r.
Józef Ostrowski.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7423. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Izaaka Lichtenbaum i Eleazara Lichtenbaum obudwu handlujących w Warszawie pod Nr 2247c. zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu i na satysfakcję sumy rs 1,000 z procentem od d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1871 r. dla Eleazara Lichtenbaum i sumy rs. 1,024 kop. $13\frac{1}{2}$ z procentem od d. 1 Stycznia n. s. 1872 roku dla Izaaka Lichtenbaum, oraz kosztów egzekucyjnych od Teodora Maltze właściciela dobr Wolne z przyległościami tamże w okręgu Radziejowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałego i protokułem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego Leona Czamańskiego w d. 2 (14) Października 1872 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Wolne z przyległościami w gminie Lubań powiecie Nieszawskim dawniej Włocławskim gubernji Warszawskiej parafji Nieszawa pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Radziejowie położone, ogólnej rozległości włók około 22 obejmujące, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Teodora Maltze należące, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Na gruncie tych dóbr znajdują się następujące zabudowania:

1. Dwór murowany z cegły palonej o dwóch drzwiach i jednym kominie nad dach wyprowadzonym.
2. Stodoła o trzech klepiskach słomą kryta.
3. Stodoła z drzewa słupy postawiona, bez dachu o dwóch klepiskach.
4. Obora z drzewa na podmurowaniu kamiennem o trzech drzwiach, słomą kryta.
5. Owczarnia i stajnia słomą kryte o 4-ch drzwiach, z drzewa zbudowane.
6. Dom dla czeladzi z drzewa na podmurowaniu kamiennem, słomą kryty, o jednym kominie murowanym.
7. Chlewiki z drzewa w słupy słomą kryte.
8. Chlewiki z drzewa w słupy słomą kryte, o czterech drzwiach.
9. Dom murowany z cegły palonej na glinę słomą kryty o jednym kominie i dwojgu drzwiach.
10. Chlewiki drewniane słomą kryte o dwóch drzwiach.
11. Takież chlewki o pięciu drzwiach.
12. Dom drewniany z bali zbudowany, o jednym kominie i dwojgu drzwiach.
13. Kuźnia z kamienia murowana z kominem z cegły palonej.
14. Dom drewniany w ogrodzie, słomą kryty o jednym kominie murowanym.
15. Ogród fruktowy i warzywny.
16. Kloaki z desek o jednym sedesie.
17. Sztachety z żerdzi w słupy postawione.
18. Dom drewniany przy kopalni torfu, słomą kryty, o jednym kominie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego sprzedaż popierającego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Grefkowicz Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Radiejowskim w Radiejowie urzędującemu na ręce własne.
2. Janowi Zdunowskiemu, Wójtowi gminy Lubania w okręgu Radiejowskim gubernji Warszawskiej w miejscu urzędowania na ręce własne.

Obudwom w d. 3 (15) Października 1872 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zaaresztowanych dóbr w d. 4 (16) Października 1872 roku zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie utrzymywanej, wniesione zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego tutejszego Wydziału I przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w dnia 22 Grudnia 1872 r. (3 Stycznia 1873 r.) o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkały.

Warszawa d. 18 (30) Października 1872 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 18 (30) Października 1872 r.
R. Linowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży dóbr tych ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 19 (31) Stycznia r. b., termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na dzień 16 (28) Lutego r. b, w którym to dniu dopiero rzeczone dobra przygotowawczo Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi za summę rs. 10,000 przysądzone zostały, poczem tenże Trybunał Cywilny tymże swym wyrokiem termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na dzień 23 Kwietnia (5 Maja) r. b. w którym to terminie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549, posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I o godzinie 10. z rana powyż rzeczone dobra ostatecznie sprzedane zostaną. Licytacja zacznie się od $\frac{2}{3}$ części taksy przez biegłych Sądowej sporządzić się mianej wykrytego, popierający sprzedaż podaje za te dobra rs. 10,000.

Warszawa d. 17 Lutego (1 Marca) 1873 r.
Pisarz Trybunału R. Linowski.

Gdy w terminie powyż namienionym nie odbyło się stanowcze przysądzenie, Kantor Kijowski Banku Państwa w Kijowie Cesarstwie Rosyjskiem istniejący, a zamieszkanie prawne w Banku Polskim w Warszawie Nr. 743 obrane mający, przez Obrońcę swego Tomasza Nowakowskiego Mecenasa w Warszawie Nr. 655 zamieszkałego, pozyskał na dniu 28 Września (10 Października) r. b. wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie podstawiający Kantor Kijowski Banku Państwa, do dalszego popierania subhastacji dóbr Wolne. Tenże Trybunał wyrokiem dnia 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. nowy termin do odbycia stanowczego przysądzenia dóbr Wolne, wyznaczył na dzień 23 Stycznia (4 Lutego) 1874 r. na godzinę 10-tą z rana. W dniu więc 23 Stycznia (4 Lutego) 1874 r. o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym przy ulicy Długiej Nr. 549, odbędzie się stanowcze przysądzenie dóbr Wolne z przyległościami, w powiecie Nieszawskim, okręgu Radziejowskim położonych, za popieraniem Tomasza Nowakowskiego Mecenasa w Warszawie Nr. 655 zamieszkałego. Licytacja zacznie się od $\frac{2}{3}$ szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1873 r.
Pisarz Trybunału R. Linowski.

N. D. 7428. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Emiljana Krotkowskiego dziedzica dóbr Boruchowa, w tychże dobrach okręgu Kowalskim, Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod № 1777 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 33,000 z procentem 6% od d. 18 (30) Lipca 1871 r. liczącym się i kosztów od Pawła Rystoff, właściciela Cukrowni Urszulin w terytorjum dóbr Belno położonej, w mieście powiatowem Gostyninie zamieszkałego, protokółem Wilhelma Sobotowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 20 Września (2 Października) 1873 r., sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

CUKROWNIA I OSADA

Urszulin, w terytorjum dóbr Belno, w parafji Sokołowo, gminie Rataje, w Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Gombinie położona, oddzielną księgę wieczystą uregulowaną mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Pawła Rystoff należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu Aleksandra Flach za kontraktem urzędowym przed Ludwikiem Wichrowskim Rejentem w Warszawie w d. 5 (17) Kwietnia 1872 r. zawartym i hypotecznie objawionym na lat 9 poczynając od 1 Lipca n. s. 1872 r. do tegoż dnia i miesiąca 1881 r. za cenę roczną rs. 2,700 zostająca, przybliżonej rozległości gruntu około mórg 4, albo dziesiatyn 2, mieć mogąca, na której stoją następujące:

Zabudowania.

1. Budowla główna o parterze i dwóch piętrach, masiv murowana, z cegły palonej na wapno z piwnicą sklepioną, tekturą smołowcową kryta o jednym kominie murowanym.
2. Budynek do głównego gmachu przybudowany, o parterze i dwóch piętrach masiv z cegły palonej na wapno murowany, tekturą smołowcową kryty.
3. Budynek murowany, z cegły palonej na wapno, przybudowany, parterowy, stanowiący przejście do krystalizacji blachą żelazną pokryty jeden kominie mający.
4. Przybudowa na machinę parową o parterze i piętrze, masiv murowana, z cegły palonej na wapno, pokryta blachą żelazną.
5. Przybudowa na kotły parowe o parterze, masiv murowana, z cegły palonej na wapno, blachą żelazną pokryta.
6. Budowla, w której się mieści krystalizacja, o parterze i piętrze, masiv murowana, z cegły palonej na wapno, blachą żelazną pokryta.
7. Przybudowa z tyłu kotłowni na pomieszczenie czwartego kotła parowego, piętrowa, masiv murowana z cegły palonej na wapno, tekturą smołowcową kryta.
8. Przybudowa na pralnię płat za buraczarnią, masiv murowana z cegły palonej na wapno o parterze i piętrze, pokryta tekturą smołowcową.
9. Kościarnik z cegły palonej masiv murowany na wapno.
10. Przybudowanie z głównym budynkiem stykające się, o parterze masiv murowane z cegły palonej na wapno, tekturą smołowcową pokryte.

Cały gmach główny z przybudowaniami, stanowi jedną ogólną całość.

11. Budynek murowany z cegły palonej na wapno, bez tynku, ze szczytem w części z pruskiego muru a w części szalowany deskami, dachówką karpiówką kryty, stajnie w sobie mieszczący.
12. Dom parterowy, masiv z cegły palonej na wapno, murowany, dachówką karpiówką kryty, na sieczkarnią zajęty.
13. Dom dla ludzi fabrycznych, masiv murowany z cegły palonej na wapno, nie tynkowany, dachówką karpiówką pokryty o 2 kominach.
14. Wjazd pomiędzy sieczkarnią a głównym gmachem w słupy do bramy przysposobione.
15. Chlewiki z drzewa w słupy pod deskami, w części papą pokryte.
16. Kloaki w rygiel tarcicami obite, deskami kryte na podmurowaniu z kamieni, o 3 otworach.
17. Dwie studnie drzewem ocembrowane, z których maszyny parowe wodą ciągną.
18. Obora i szopa z bali w słupy na przyciesiach i podmurowaniu z kamieni postawione, tekturą smołowcową pokryte.
19. Rynna z desek.
20. Mostek na kanaliku deskami pokryty.
21. Stawik czyli Sadzawka w dziedzińcu fabryki.
22. Rynien blaszanych około budynków około łokci 200.
23. Zabudowanie masiw murowane z cegły palonej na wapno o parterze i tremplu tekturą smołowcową pokryte o 3 ch kominach; mieszczące w sobie wagę magazynu i mieszkania.
24. Budynek masiw murowany z cegły palonej na wapno o parterze i tremplu, tekturą smołowcową pokryty, o 2-ch kominach mieszczący w sobie kotlarnię, gisernią i kuźnią.
25. Budynek o parterze i piętrze masiv murowany z cegły palonej na wapno, tekturą smołowcową kryty o 1-ym kominie, mieszczący tokarnię, bormaszynę, bednarnię, stolarnię i magazyn.
26. Szopa w ryglówkę, obita tarcicami, z dachem pulpitowym, pokrytym tekturą smołowcową.
27. Szopa na węgle, przystawiona do bednarni w ryglówkę tarcicami obita, takiemiż tarcicami kryta.
28. Szopa z drzewa obita barcicami, tekturą smołowcową kryta, na skład wapna służąca.
29. Mur z kamieni polnych i cegły na wapno, ogradzający dziedziniec.
30. Dom mieszkalny właściciela fabryki, masiw z cegły palonej na wapno murowany, dachówką karpiówką kryty o dwóch kominach.
31. Ganek z drzewa do powyższego domu przystawiony blachą pokryty.
32. Przystawka z drzewa na słupach, tekturą smołowcąwą pokryta.
33. Przybudowa z cegły palonej, masiw murowana, tekturą smołowcową kryta, o 1-ym kominie.
34. Studnia z pompą żelazną z drzewa, balami oaembrowana. deskami pokryta.
35. Stajnia murowana z pacy a w części z bali, pokryta częścią gontami a częścią słomą.
36. Szopa z bali o szczytach szalowanych. tekturą smołowcową pokryta,
37. Szopa odkryta z drzewa, tekturą smołowcową pokryta.
38. Obórka z drzewa w słupy na przyciesiach, tekturą smołowcową pokryta.
39. Piwnica murowana z cegły palonej na wapno.
40. Parkan w słupy z desek.
41. Dom mieszkalny dla offcjalistow z drzewa, pokryty gontami o jednym kominie.
42. Przystawka z desek, tekturą smołowcową pokryta.
43. Dwie kloaki z drzewa, z których jedna pokryta gontami, a druga tekturą smołowcową.
44. Płotu z żerdzi i chróstu około łokci 160.
45. Brama z drzewa, na podwórze właściciela prowadząca.
46. Sadzawka mała w ogrodzie w którym także znajduje się drzew różnych około sztuk 50.
47. Sztachety długie około 230 łokci.
48. Bruku w dziedzińcu i około fabryki z kamienia polnego sążni kwadratowych 200.

Zajęta fabryka produkcje cukier z buraków za pomocą pary z pięciu kotłów parowych i dwóch machin każda o sile 12 koni i przerabia rocznie około 40,000 korcy buraków, potrzebne zaś do tego narzędzia i apparaty znajdują się na grucie i są opisane w akcie zajęcia pod pozycjami od 1 do 233.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej cukrowni znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie, pod Nr. 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Henrykowi Orłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Gombinie, w temże mieście urzędującemu na ręce własne.
2. Piotrowi Dobrowolskiemu Wójtowi gminy Rataje we wsi Belnie powiecie Gostyńskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 15 (27) Października 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej osady w Warszawie dnia 1 (13) Listopada 1873 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, d. 14 (26) Stycznia 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1873 r.
R. Linowski.

N. D. 7457. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Guzińskiego obywatela właściciela dóbr ziemskich Lubieniec w powiecie Włocławskim Gubernji Warszawskiej sytuowanych w tychże dobrach zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do niniejszej exekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Ludwika Marczewskiego Adwokata w Warszawie pod № 482 zamieszkałego sobie obierającego, w poszukiwaniu z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 7 (19) Czerwca 1871 r. i 8 (20) Marca 1872 r. Sądu Apelacyjnego z d. 12 (24) Lipca 1872 r. i 22 Sierpnia (3 Września) t. r. wreszcie Rządzącego Senatu z d. 29 Grudnia 1872 r. (10 Stycznia 1873 r.) żyta w naturze korcy 500, pszenicy korcy 15, wymierzonych na miarę królewską zwaną licząc na sto korcy Królewskich 94 korce 7 garncy i $\frac{2}{800}$ kwaterki miary warszawskiej lub w razie nie możności wydania tych produktów w naturze w poszukiwaniu wartości takowych podług cen praktykowanych w m Włocławku w d. 11 (23) Kwietnia 1867, 1868, 1869, 1870 i 1871 roku a mianowicie kwoty rs. 2,483 kop. $66\frac{1}{2}$ z procentem od d. 7 (19) Kwietnia 1871 r. oraz kwoty rs. 90 z takimże procentem nie mniej w poszukiwaniu żyta korcy sto i pszenicy korcy 3 wymierzonych na miarę królewską, lub w razie nie posiadania tych produktów w naturze, w poszukiwaniu wartości takowych według cen praktykowanych w m. Włocławku w d. 11 (23) Kwietnia 1872 r. a mianowicie kwoty rs. 519 k. $80\frac{1}{2}$ oraz kwoty rs. 18 z procentem od d. 11 (23) Kwietnia 1872 r. wreszcie w poszukiwaniu żyta korcy sto pszenicy korcy 3 i czynszu rs. 18 lub wartości takowych według cen praktykowanych w m. Włocławku w d. 11 (23) Kwietnia 1873 r. a mianowicie rs. 5 i kop. 19 oraz rs. 18 z procentem od d. 11 (23) Kwietnia 1873 r. nakoniec w poszukiwaniu kosztów procesu rs. 83 i za wyjęcie i doręczenie wyroków oraz kosztów exekucyjnych wszystko od Marcina i Emilji małżonków Wejss wieczystych posiadaczy realności zwanej Młynem Lubienieckim, w obrębie, dóbr Lubieniec w powiecie Włocławskim okręgu Kowalskim gubernji Warszawskiej położonych sytuowanego i tamże zamieszkałych protokółem Walentego Suprynicwicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym w d. 5 (17) Czerwca 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostało

Prawo wieczystej dzierżawy **Młyna wodnego, Lubienieckim** zwanego.

W gminie Ohodecz Okręgu Kowalskim powiecie Włocławskim gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Kowalu położonego przybliżonej powierzchni gruntu mórg około 60 obejmującego, w czem gruntu pszen-

nego około mórg 15 klasy trzeciej i żytniego około mórg 45 klasy drugiej obok młyna samego i w parowach są zarośla, krzaki oraz olszynka. Realność ta znajduje się w posiadaniu Marcina i Emilji małż. Wejss.

Na gruncie zajmowanej realności znajdują się następujące zabudowania:

1. Młyn przy upuście stawu z drzewa zbudowany, pod dachem w części słomą a w części gontem kryty, o dwóch gankach do pytla i jednym do jagielnika i żubrownika, z frontu mający drzwi dwuskrzydłowe jedne, przed drzwiami frontowemi jest urządzony dach z desek, w szczycie tego od ogrodu przybudowana jest stancja z drzewa pod dachem deskami krytym o jednym kominie murowanym.

2. Dom mieszkalny z drzewa w węgieł postawiony o jednym kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym z facjatką murowaną z frontu drzwi sienne, okien dwa, od tyłu drzwi sienne jedne przed któremi jest przybudowana przystawka z desek w bliskości domu.

3. Stajenka z drzewa postawiona pod dachem słomą krytym o trzech drzwiach.

4. Chlewek z drzewa zbudowany pod dachem słomą krytym.

5. Piwnica czyli sklep w ziemi murowany, nad którym jest dach słomą kryty o jednych drzwiach w szyi murowanej zamieszczonych.

6. Budynek z drzewa postawiony pod dachem słomą krytym o jednym otworze w środku umieszczonym, bez bramy o czterech drzwiach pojedynczych z boku tego.

7. Chlewek z drzewa postawiony pod dachem słomą krytym o jednych drzwiach.

8. Stodoła z drzewa postawiona pod dachem słomą krytym o jednych wierzejach na przestrzał.

9. Brama z furtką z desek na okólnik prowadząca.

Pomiędzy budynkiem a stodołą wyżej opisanemi z obu stron jest postawiony parkan z żerdzi co wszystko formuje okólnik.

W tyle domu mieszkalnego znajduje się ogród warzywno-owocowy, w którym znajduje się drzew owocowych krajowych około sztuk 100.

Ogrodzenie przy ogrodzie i zabudowaniach w części z płota chróścianego, w części z żerdzi i desek oraz kamieni, lecz zupełnie w złym stanie. Stan budowli również jest opuszczonym.

Wieczysty dzierżawca młyna z gruntem ma obowiązek oddawania dworowi Lubienieckiemu rocznie tytułem osepu w d. 11 (23) Kwietnia każdego roku żyta korey sto, pszeniey korcy 3 wymierzonych na miarę królewską, oraz opłacać czynsz w kwocie rs. 18 obok podatków i ciężarów gruntowych.

Do protokółu zajęcia małżonkowie Wejss zadyktowali, że trzy morgi gruntu oddali w zastawne posiadanie niejakiemu Piotrowi Łuckowskiemu za sumę rs. 190 za pożyczoną w r. 1867 oraz że za kontraktem prywatnym w d. 1 Maja 1873 r. wydzierżawili młyn wraz z gruntami i wszelkiemi użytkami na lat sześć niejakiemu Marcinowi Liskiemu młynarzowi ze Służewa za cenę rs. 200 rocznie który pomimo tego całą osadę pozostawił w posiadaniu małżonków Wejss.

Na gruncie znajduje się z inwentarza żywego koni 4, krów dwie i jałówka jedna, z martwego wóz szybowany jeden.

Obszerniejsze opisanie prawa wieczystej dzierżawy powyż zajętej i zaaresztowanej realności znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż kierującego Ludwika Marczewskiego Adwokata w Warszawie pod № 482 zamieszkałego, zaś zbior objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I w Warszawie złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczone zostało:

1. Józefowi Rozańskiemu Wójtowi gminy Chodecz tamże we wsi Chodecz powiecie Włocławskim okręgu Kowalskim zamieszkałemu i Kancelarję utrzymującemu, na ręce własne.

2. Kacprowi Sosnowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kowalu tamże w ozadzie Kowal powiecie Włocławskim gubernji Warszawskiej urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 2 (14) Lipca 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Lubieniec w okręgu Kowalskim sytuowanych d. 14 (26) Lipca 1873 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego ná ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedazy, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie tamże pod № 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 rano w Wydziale I, d. 19 Września (1 Paźdz.) 1873 r.

Sprzedażą kierować będzie Ludwik Marczewski Awokat którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1873 r.
w z. Grabiński Sekret. Tryb.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1873 r.
w z. Grabiński Sekret. Tryb.

Następnie po odbyciu w dniach 19 Września (1 Października), 3 (15) i 17 (29) Października 1873 r trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał w terminie trzeciej publikacji termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej realności na dzień 9 (21) Listopada 1873 r. godz. 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się na publicznej audjencji tegoż Trybunału w miejscu zwykłych posiedzeń w Warszawie pod Nr. 549 w Wydz. I. W terminie tym ekstrahent subhastacji postąpi za powyższą realność sumę rs. 1000.

Warszawa d. 24 Paźdz. (3 Listop.) 1873 r.
R. [illegible]inowski.

Następnie po odbytem w d. 9 (21) Listopada 1873 r. przygotowawczem przysądzeniu na którem prawo wieczystej dzierżawy Młyna wodnego Lubienieckim zwanego, Antoniemu Gazińskiemu extrahentowi subhastacji za sumę rs. 1,000 przygotowawczo przysądzone zostało, Trybunał w tymże terminie, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej realności na dzień 4 (16) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,058 jako $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium wynosi rs. 1,000.

Warszawa d. 7 (19) Grudnia 1873 r.
R. Linowski.

N. D. 7422. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Na zasadzie art. 632 K. P. S., podaje do wiadomości, iż na żądanie Abrahama Hertzberg, handlującego, w m. powiatowem Prasnyszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w m. Płocku, u obrońcy swego Franciszka Lebensztejna, Patrona Trybunału, obrane mającego, w poszukiwaniu od Józefa i Aleksandry z Majewskich małż Rutkowskich, właścicieli części ziemskich na wsi Pszczółkach-Górnych lit. A. E., w tejże wsi, powiecie Ciechanowskim zamieszkałych, sumy rs. 375, z procentem i kosztami, protokółem Komornika przy Sądzie Pokoju w Prasnyszu, Franciszka Rydera, d. 14 (26) Paźdz. 1872 r., zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia części ziemskie

na wsi **Pszczółki-Górne,** lit A E. będące własnością Józefa i Aleksandry z Majewskich małż Rutkowskich i w posiadaniu tych e zostające, położone pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Prasnyszu, powiecie Ciechanowskim, gubernji Płockiej, gminie i parafji Grudusk, w odległości od m. powiatowego Ciechanowa mil $2^{1}/_{2}$, Prasnysza mil $2^{1}/_{2}$, od miasta Gubernialnego Płocka mil 12. Warszawy mil 13; graniczą: na wschód z wsią Zebry i Zembrzus; na zachód z wsią Pszczółki-Szerszenie; na południe z wsią Przywilcz; na północ z wsią Wiśniewem-Dziarnowem, na których znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom mieszkalny z drzewa, kleńcem kryty, obejmujący stancji 2, komorę, kuchnię i sień

2. Studnia w ogrodzie, z kamieni murowana.

3. Chałupa na wsi z drzewa, słomą kryta, obejmująca dwie izby, w jednej mieszka Jakók Bulak, z której i ogrodu 150 prętów płaci rs. 9 rocznie, w drugiej Jan Rutkowski, z której płaci rocznie rsr. 4 kop. 20.

Rozległość zajętych dóbr składa się:

Z trzech ogrodów położonych przy zabudowaniach, rozległości około 2 morgów 250 prętów.

Kanału około 2 prętów mającego.

Siedliska, obejmującego rozległości około 160 prętów.

Gruntu ornego podzielonego na trzy pola, to jest:

Pola ozimnego, położonego pod wsią Kosmówko, ciągnącego się od drogi do granicy Żebrowskiej w szachownicy położonego w jedenastu miejscach, graniczących z miedzami: Pszczołkowskich, Płoskich, Kossowskiego i Krzywkowskiego.

Pola jarzynnego, położonego pod wsią Przywilcz, także w szachownicy w 21 miejscach, graniczącego zwykle z gruntami Płoskich i Pszczółkowskich, ciągnącego się od drogi do Pszczółk Szerszeniew idącej do granicy Przywilcza.

Pola ugorowego, ciągnącego się od Glinek do granicy Zembrzuskiej, składającego się z 10 kawałków gruntu, graniczących z Płoskiemi i Pszczołkowskiemi.

Wszystkie te trzy pola mają rozległości około włóka 1, morgów 26, prętów 250, mają grunta żytnie klasy I i II.

Łąk, mających rozległości morga 1, pr 43 rozrzuconych w kawałkach to jest: w Kozłówce od głów do dróżki poprzecznej, od dróżki idącej do ohojny do grobelki; od głów do dróżki opchojny idącej, od drogi Szerszeńskiej dowezgłowiów i na przeciw gruntu małż. Rutkowskich.

Nieużytków jako to: rowów, dróg, wodościeków i innych przez zajęte części przechodzących około 20 pr.

Paśniki w zajętych częściach Pszczółki-Górne lit. A. E. są wugorze wspólne z innemi sąsiadami.

Podatków z całej wsi Pszczółki-Górne opłaca się rocznie rs. 166 kop. 93, zalega w opłacie rs. 157 kop. 32.

Obszerniejszy opis znajduje się w protokóle zajęcia, który, oraz warunki licytacyjne, przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Płocku i u Franciszka Lebensztein, Patrona tegoż Trybunału, sprzedaż popierającego.

Kopie protokółu zajęcia doręczone zostały: 1) Konstantemu Załuskiemu wójtowi gminy Grudusk d. 14 (26) Kwietnia r. b. 2) Adamowi Woźnickiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Prasnyszu d. 16 (28) Kwietnia t. r.

Akt zajęcia wniesiono do ksiąg wieczystch części ziemskich Pszczółki Górne lit. A. E., w Okręgu Prasnyszskim położonych, w d. 22 Maja (3 Czerwca) r. b., a do księgi zaaresztowań, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia części ziemskich na wsi Pszczółkach-Górnych lit. A. E., w Okr. Prasnyszskim położonych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana, w d. 14 (26) Lipca 1873 r.

Płock d. 1 (13) Czerwca 1873 r.
Assesor Kollegialny, w z. Kossakowski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 1 (13) Czerwca 1873 r.
Kossakowski. za Pisarza.

Po odcyciu pod dniem 15 (27) Września 1873 r. przygotowawczego przysądzenia części ziemskich na wsi Pszczółki-Górne lit. A. E. w Okr. Prasnyszskim położonych, i po oddaleniu zaszłych sporów, wyrokiem Sądu Apell. z d. 1 (13) Listopada 1873 r. Trybunał Cywilny w Płocku wyrokiem illacyjnym w dniu dzisiejszym wydanym, termin do stanowczej sprzedaży powyższych części ziemskich oznaczył na audjencji tegoż Trybunału na d. 8 (20) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 750 w czasie przygotowawczego przysądzenia postąpionej.

Płock d. 27 Listop. (9 Grudnia 1873 r.
Piętka.

N. D. 7420. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Jana Grondzkiego b. urzędnika w mieście Kałuszynie, pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Nowomińsku zamieszkałego, w imieniu własnem, oraz jako nabywcy praw Franciszka Kostrzewskiego czyniącego, zamieszkanie prawne u Obrońcy swego Stanisława Chyczewskiego Patrona w Płocku mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 9,651 kop. 8 z procetem i kosztami od Antoniego Rudnickiego właściciela dóbr Zgorzałowo, we wsi Zgorzałowie, pod jurisdikcją Sądu Pokoju w Ostrołęce zamieszkałego, należnej, protokółem Konstantego Winnickiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku, w mieście Pułtusku mieszkającego, dnia 1 (13) i 2 (14) Lipca 1871 roku sporządzonym, zajęte na przymuszone wywłaszczenie zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Zgorzałowo lit. A. B. z gruntami na Wysoce-Chojnach, Wysoce-Bartosach, Wysoce-Starejwsi, w gubernji Łomżyńskiej, gminie Wąsewo, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Ostrołęce położone; odległe od miast: Ostrołęki o wiorst 24, Ostrowi o wiorst 14, Łomży o wiorst 37, Pułtuska o wiorst 59; obejmujące rozległości, a mianowicie: dobra Zgórzałowo po uwłaszczeniu morgów 633 prętów 180 gleby ziemi $^{1}/_{4}$ części pszennej, w $^{2}/_{4}$ częściach żytniej klasy I i II, a w $^{1}/_{4}$ części żytniej klasy III; lasu około morgów 106 pręt. 229; boru iglastego młodocianego, częścią budulcowego około morgów 280 prętów 147; boru liściastego około morgów 27 prętów 245; stanowią jedną całość, podzielone jedynie gruntami włościańskiemi. Przyległości na Wysoce-Chojnach, Wysoce-Bartosach i Wysoce Starejwsi obejmują ogółem w różnych pasach czyli kawałach rozległości morg. 28 pr. 206 ziemi w $^{1}/_{3}$ części żytniej klasy II, a w $^{2}/_{3}$ częściach żytniej klasy III, czyli ogółem całe dobra zawierają rozległości morgów 661 prętów 86 miary nowopolskiej.

Na folwarku Zgorzałowie znajdują się następujące budowle z drzewa pobudowane, słomą kryte: 1. Dwór o jednym kominie z cegły wymurowanym, obejmujący sień, cztery izby, kuchnię, długi 29, szeroki 16, wysoki 4 łokcie. 2. Tranzet. 3. Chlewy. 4. Spichrz, w którym jest komór dwie, długi łokci $19^{1}/_{2}$, szeroki 13, wysoki $4^{1}/_{2}$ łokci. 5. Stodoła o dwóch klepiskach, w której się mieści młocarnia z kieratem i właściwemi przyrządami. 6. Szopa bez ścian na skład zboża przeznaczona, długa 39, wysoka 7, szeroka 20 łokci. 7. Budynek mieszczący w sobie stajnię, wozownię i wołownię, długi 56, szeroki $15^{1}/_{2}$, wysoki 5 łokci. 8. Studnia z żurawiem. 9. Chałupa w siedlisku dworskim położona.

Budowle wiejskie: 10. Połowa domu mieszcząca w sobie dwie izby przez Szacha Nesieluńczyka dzierżawiona. 11. Połowa stodoły przez tegoż Nasieluńczyka dzierżawiona. 12. Stodoła o jednym klepisku. 13. Dwie trzecie części chałupy, obejmujące dwie izby, z których jednę dzierżawi Icick Mordkiewicz, a drugą Mosiek Zyś. 14. Dwa piece z kamienia polnego wymurowane, do wypalania kamienia wapiennego, który w tych dobrach znajduje się na przestrzeni dwóch morgów; piece te dzierżawi Nasieluńczyk.

Budowle na wsi Wysoce-Chojnach z drzewa pobudowane, słomą kryte: 1. Dom o jednym kominie murowanym, zawiera sień i cztery izby, długi łokci $49^{1}/_{2}$, szeroki $10^{1}/_{2}$, wysoki 4 łokci. 2. Obora długa $18^{1}/_{2}$, szeroka 10, wysoka 4 łokci. 3. Chlewik. 4. Stodoła o dwóch klepiskach. 5. Studnia. 6. Płotu około zabudowań przęseł 50. 7. Karczma o jednym kominie, obejmująca sień i cztery izby. 8. Kuźnia bez narzędzi kowalskich, stojąca pustkami.

Dobra Zgorzałowo z przyległościami opłacają podatków rocznie rs. 625 kop. 68.

Szczegółowy zresztą opis zajętych dóbr znajduje się w protokóle zajęcia u popierającego przedaż Stanisława Chyczewskiego Patrona i w biurze Pisarza Trybunału, gdzie przejrzany być może.

Protokół zajęcia doręczony został w kopjach: Ludwikowi Grochowskiemu Podpisarzowi Sądu Pokoju w Ostrołęce, jako zastępcy Pisarza tegoż Sądu i Ignacemu Obuchowskiemu Wójtowi gminy Wąsewo, we wsi Wąsewie, okręgu Prasnyszkim urzędującemu, obudwom dnia 12 (24) Sierpnia 1871 r.

Akt zajęcia wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Zgorzałowo lit. A B w okręgu Ostrołęckim położonych, dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1871 r., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego utrzymywanej dnia dzisiejszego.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia dóbr ziemskich Zgorzałowo lit. A B odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana dnia 19 (31) Października 1871 roku.

Płock d. 31 Sierpn. (12 Wrześn.) 1871 r.
Asesor Kolegjalny A. Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 31 Sierpn. (12 Wrześn.) 1871 r.
Asesor Kolegjalny A. Bielski.

Po odbyciu dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1871/2 r. przygotowawczego dóbr powyższych na rzecz Patrona Stanisława Chyczewskiego przysądzenia i po oddaleniu wyrokami trzech instancji zaszłych sporów, Trybunał Cywilny w Płocku wyrokiem z dnia dzisiejszego na illację wydanym, termin do stanowczej sprzedaży rzeczonych dóbr na audjencji tegoż Trybunału, na dzień 15 (27) Stycznia 1874 r. godzinę 10-ą z rana wyznaczył. Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 5,000, lub od sumy rsr. 26,847 jako $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą wykrytego.

Płock d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1873 r.
J. Piętka.

N. D 7199. Wiadomo czynię iż w moc postanowienia Sądu w zastawie będące objekta jako to: kolczyki, pierścionki z rautami, zegarki złote, dewizka, perły, srebro i t. p. w Warszawie na placu targowym za Żelazną bramą w d 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytację sprzedane będą, objekta powyższe obejrzane być mogą w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 550 w Kancelarji podpisanego Komornika w d. 5 (17) 6 (18) i 16 (28) b. m. zawsze od godziny 2 do 5 z południa.

W Karwowski, Komornik.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 7236. Sąd Policji Poprawczej w Siedlcach. Uprasza wszyskie władze cywilne i wojskowe, czuwające nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraiu, aby zwróciły szczególną swą baczność na Aleksandra Ambrozego dwóch imion Donielewicza byłego Pisarza gminy Niwiski powiatu Siedleckiego, następnie w mieście powiatowem Łukowie zamieszkałego, utrzymującego się z własnych funduszów, ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, lat 32 mającego katolika, kawalera, średniego wzrostu, włosów blend, oczów jasnych, nosa i ust umiarkowanych, twarzy pociągłej, i aby po dostrzeżeniu aresztowały go i dostawiły pod silnym konwojem do Sądu tutejszego lub innego bliższego.

Siedlce d. 21 Listop. (3 Grudnia) 1873 r.

N. D. 6842. Sąd Policji Poprawczej w Kaliszu. Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe aby śledziły Ludwika Brandt leśniczego lasów Bogusławice, pruskiego poddanego ostatnio we wsi Bogusławice zamieszkałego, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego i ukrywającego się od wymiaru sprawiedliwości, aby wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu odstawić.

Kalisz d. 2 (14) Listopada 1873 r.

N. D. 6964. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa wszystkie władze nad porządkiem w kraju czuwające aby na Jana Kazimierczak, obwinionego o podpalenie pilną uwagę zwracały i w razie zatrzymania go, do tutejszego lub najbliższego Sądu dostawić zechciały.

Rysopis: lat 24, wzrost dobry, włosy bląd, oczy niebieskie, nos usta broda średnie, zarostu niema, ubrany w surdut szary kortowy i burkę z kapturem.

Petroków d 12 (24) Listopada 1873 r.